

การนำเสนอสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ศิริรัศมี พรหมทะสาร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
มีนาคม 2566

การนำเสนอสมรรถนะของครูปทุมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ศิริรัศมี พรหมทะसार

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
มีนาคม 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

THE PRESENTATION OF COMPETENCY OF EARLY CHILDHOOD EDUCATION
TEACHERS IN SCHOOLS UNDER THE SUPERVISION OF NAKHONNAYOK
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE

SIREERAS PROMTASAN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Administration
Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University
March 2023

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การนำเสนอสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
ชื่อนักศึกษา นางสาวสิริรัศมี พรหมทะสาร
รหัสนักศึกษา 76277044
หลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา การบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ มอนไชสง
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรเทพ ฐิ์แผน ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ มอนไชสง กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ กรรมการ
วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 9 พฤศจิกายน 2565 ภาคเรียนที่ 1/2565

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ พานสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มีนาคม พ.ศ. 2566

ศิริศรีศรี พรหมทะเลสา. (2566). การนำเสนอสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครนายก. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. 108 หน้า. อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์
มอนโรสง.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) นำเสนอสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา และ 2) ศึกษา
ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา วิธิดำเนินการวิจัยมี 2 ขั้นตอน คือ
ขั้นตอนที่ 1 นำเสนอสมรรถนะครูปฐมวัยโดยการศึกษาเอกสาร จัดทำร่างสมรรถนะครูปฐมวัยและตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาปฐมวัย จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบ
เจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง และ
ขั้นตอนที่ 2 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยใน
สถานศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในระดับชั้นปฐมวัยในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก จำนวน 214 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) สมรรถนะครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครนายก ประกอบด้วย 41 สมรรถนะ โดยแบ่งเป็น 6 ด้าน คือ ด้านที่ 1 การบริหารหลักสูตรและการ
จัดการเรียนรู้ มี 10 สมรรถนะ เช่น ครูปฐมวัยสามารถสร้างและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับ
หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ด้านที่ 2 การพัฒนาผู้เรียน มี 8 สมรรถนะ เช่น ครูปฐมวัยสามารถจัด
กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม โดยให้เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้
ด้านที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียน มี 6 สมรรถนะ เช่น ครูปฐมวัยสามารถจัดสภาพแวดล้อมภายในภายนอก
ห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านที่ 4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน มี 6 สมรรถนะ เช่น
ครูปฐมวัยสามารถกำหนดนโยบายและแผนงานเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาเด็ก ด้านที่ 5 ภาวะผู้นำครู มี 6
สมรรถนะ เช่น ครูปฐมวัยสามารถประเมินพฤติกรรมที่แสดงออกถึงวุฒิภาวะที่เหมาะสมกับความเป็นครู ด้านที่ 6
การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ มี 5 สมรรถนะ เช่น ครูปฐมวัยสามารถ
สร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือกับชุมชน และ 2) สมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ทุกรายการมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้สูงกว่า
เกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 3.50

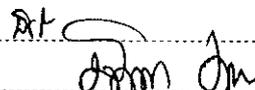
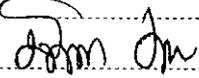
คณะ.....ครุศาสตร์.....ลายมือชื่อนักศึกษา.....
สาขาวิชา.....การบริหารการศึกษา.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา.....2565.....

Sireeras Promtasan. (2023). **A Proposal of Competency of Early Childhood Education Teachers in Schools under Nakhonnayok Primary Educational Service Area Office.** Thesis for the Master of Education Program in Educational Administration, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. 108 pp. Advisor: Assistant Professor Teerawat Montaisong, Ph.D.

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) propose competency of early childhood education teachers; and 2) investigate suitability and feasibility of competency of the early childhood education teachers in schools under Nakhonnayok Primary Educational Service Area Office. The research procedure consisted of two stages. Stage one was to propose competency of the early childhood education teachers by exploring relevant documents, and drafting. Using purposive sampling, content validity was examined by 5 experts in early childhood education administration. The instrument was a questionnaire. Statistical analysis was performed in terms of the index of Item – Objective Congruence (IOC). Stage two was to assess suitability and feasibility of the proposed competency development guideline for the early childhood education teachers. The sample group, obtained by purposive sampling, consisted of 214 school administrators and early childhood education teachers working at schools under Nakhonnayok Primary Educational Service Area Office. The research instrument was a questionnaire with a reliability level at 0.91. Statistical analysis was performed in terms of mean, and standard deviation.

The study results revealed as follows: 1) the competency of early childhood education teachers consisted of 41 competencies within 6 aspects. 1) Curriculum administration and learning management included 10 competencies, as designing and developing school curriculum to be consistent with the Early Childhood Curriculum, version 2017. 2) Learner development comprised 8 competencies, to illustrate, arranging activities that promote morality and ethics by allowing children to participate in activity planning. 3) Classroom management comprised 6 competencies, for instance, managing supportive learning environment both in and outside class. 4) Analysis, synthesis, and researching for learner development included 6 competencies, as policy and plan determination to conduct research regarding child development. 5) Teacher leadership contained 6 competencies, for instance, ability to access professional maturity as a teacher. 6) Establishing relationship and cooperation with the community for learning management consisted of 5 competencies, as good relationship and cooperation establishment with the community; and 2) every item of competency of the early childhood education teachers under Nakhonnayok Primary Educational Service Area Office was suitable and feasible which was higher than the determined criteria at 3.50.

Faculty Education Student's signature
Program Educational Administration Advisor's signature
Academic Year 2022

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง การนำเสนอสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ประสบผลสำเร็จด้วยความกรุณาอย่างสูง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชีระวัฒน์ มอนโรสง ซึ่งเป็นคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ที่คอยให้คำแนะนำ คำปรึกษา ขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรเทพ ฐิ์แผน ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ให้สมบูรณ์ ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ผู้อำนวยการ โรงเรียนและคณะครูผู้สอนในระดับชั้นปฐมวัยในจังหวัดนครนายก อนุญาตให้เก็บข้อมูลในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คนที่ได้กรุณาเสียสละเวลาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับเครื่องมือวิจัย ให้การดำเนินการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบพระคุณครูอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ทำให้ผู้วิจัยประสบผลสำเร็จในการศึกษา

ขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกๆ คน ทั้ง ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนระดับชั้นปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก เพื่อนร่วมงานผู้ให้กำลังใจ และช่วยในการรวบรวมข้อมูลการวิจัย ท้ายที่สุดขอกราบขอขอบพระคุณพ่อคุณแม่ ครอบครัว ผู้ให้กำลังใจ คอยห่วงใยตลอดเวลาระหว่างการศึกษาค้นคว้าทำให้ผู้วิจัย ประสบผลสำเร็จในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

สิริรัศมี พรหมทะสาร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพประกอบ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
สมรรถนะของครู	9
แนวคิดของสมรรถนะครู	10
ความหมายของสมรรถนะครู	12
องค์ประกอบของสมรรถนะครู	13
ประเภทของสมรรถนะครู	16
สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย	21
องค์ประกอบของสมรรถนะครูปฐมวัย.....	26
ครูปฐมวัย.....	31
ความหมายของครูปฐมวัย	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)	คุณสมบัติและลักษณะของครูปฐมวัย.....	32
	บทบาทหน้าที่ของครูปฐมวัย.....	33
	ข้อมูลทั่วไปสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก	
	จังหวัดนครนายก.....	37
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
	งานวิจัยในประเทศ.....	39
	งานวิจัยต่างประเทศ	44
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
	ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัด	
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก.....	46
	ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของสมรรถนะย่อยของ	
	ครูปฐมวัย	48
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
	ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา	
	สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก.....	51
	ขั้นตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำเสนอ	
	สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่	
	การศึกษาประถมศึกษานครนายก.....	58
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	71
	สรุปผลการวิจัย	71
	อภิปรายผล	74
	ข้อเสนอแนะ	79

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	80
ภาคผนวก.....	85
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	86
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ/หนังสือขอความ อนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ/หนังสือขอความ อนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล	88
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	96
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	102
ประวัติย่อผู้วิจัย	107

Graduate School ARU

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก	39
2	ค่าการวิเคราะห์ความสอดคล้องของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ตาม ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้านที่ 1 สมรรถนะด้านการบริหาร หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	52
3	ค่าการวิเคราะห์ความสอดคล้องของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ตาม ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้านที่ 2 สมรรถนะด้านการพัฒนา ผู้เรียน	53
4	ค่าการวิเคราะห์ความสอดคล้องของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ตาม ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้านที่ 3 สมรรถนะด้านการบริหาร จัดการชั้นเรียน	54
5	ค่าการวิเคราะห์ความสอดคล้องของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ตาม ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้านที่ 4 สมรรถนะด้าน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	55
6	ค่าการวิเคราะห์ความสอดคล้องของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ตาม ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้านที่ 5 สมรรถนะด้านภาวะ ผู้นำครู	56
7	ค่าการวิเคราะห์ความสอดคล้องของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ตาม ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้านที่ 6 สมรรถนะด้านการสร้าง ความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
8	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	58
9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในภาพรวม.....	59
10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ด้านที่ 1 สมรรถนะด้านการบริหาร หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้.....	60
11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษา ด้านที่ 2 สมรรถนะ ด้าน การพัฒนาผู้เรียน	62
12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษา ด้านที่ 3 สมรรถนะ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน.....	64
13	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษา ด้านที่ 4 สมรรถนะ ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	66
14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษา ด้านที่ 5 สมรรถนะ ด้าน ภาวะผู้นำครู	67
15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษาด้านที่ 6 สมรรถนะ ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้.....	69

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2 ที่มาของสมรรถนะ.....	11
3 องค์ความรู้ในการวิจัย	25

Graduate School ARU.

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ได้กล่าวว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษา เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลกควบคู่กับการดำรงรักษาอัตลักษณ์ของประเทศในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ ภายใต้แรงกดดันภายนอกจากกระแสโลกาภิวัตน์ และแรงกดดันภายในประเทศที่เป็นปัญหาวิกฤตที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมไทยเป็นสังคมคุณธรรม จริยธรรม และประเทศสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว รองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ประเทศเจริญก้าวหน้า ดังนั้นครูเป็นบุคคลสำคัญในการพัฒนาการศึกษาของประเทศ การพัฒนาครูจึงจำเป็นอย่างยิ่งในโลกยุคปัจจุบันที่กระแสแห่งความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสารไหลข้ามพรมแดนมาถึงกันอย่างรวดเร็ว การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้รูปแบบการเรียนรู้ และวิธีแสวงหาความรู้กำลังปรับเปลี่ยนไปจากระบบการเรียนแบบดั้งเดิมท่ามกลางสถานะเช่นนี้จึงเป็นสิ่งที่ท้าทายยิ่งสำหรับครูในการจัดการองค์ความรู้ให้บังเกิดผลต่อการพัฒนาคุณภาพของเด็ก ครูจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเพื่อให้สามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551, หน้า 2)

จากแนวทางการจัดประสบการณ์ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560 ที่ได้กล่าวไว้ว่า การจัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการและการทำงานของสมองที่เหมาะสมกับอายุ

วุฒิภาวะและระดับพัฒนาการ เพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของเด็ก ให้เด็กได้ลงมือกระทำเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลองและคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง จัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้ จัดประสบการณ์ให้เด็กได้คิดริเริ่มวางแผน ตัดสินใจ ลงมือกระทำ และนำเสนอความคิด โดยผู้สอนหรือผู้จัดประสบการณ์เป็นผู้สนับสนุนอำนวยความสะดวกและเรียนรู้ร่วมกับเด็กจัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและอยู่ในวิถีชีวิตของเด็กสอดคล้องกับบริบทสังคมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมเด็กจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวันตามแนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และการมีวินัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, หน้า 51) ครูผู้สอนในระดับปฐมวัยคือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่หลักเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติงานด้านวิชาการของสถานศึกษา พัฒนาตนเองตามวิชาชีพ ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง เป็นบุคคลที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากเพราะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาเด็กเมื่อเด็กออกจากครอบครัวครูคนแรกที่เด็กจะได้เรียนด้วย คือครูในระดับชั้นปฐมวัยดังนั้นครูผู้สอนจะต้องมีความตั้งใจ ความอดทน และควรได้รับการฝึกฝนทักษะในด้านต่าง ๆ หากครูมีคุณภาพจะส่งผลให้คุณภาพการเรียนรู้ของเด็กดีตามไปด้วย ครูจึงต้องสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมโดยเปลี่ยนแปลงบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้สู่เด็กเป็นผู้จัดประสบการณ์ให้เด็กได้มีพัฒนาการอย่างรอบด้าน จากการศึกษาประสบการณ์การเรียนรู้ของตนเองของครูนั้น ครูบางคนขาดทักษะกระบวนการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และยังจำเป็นต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อให้ทันต่อโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยครูผู้สอนปฐมวัยต้องพึงตระหนักว่า คุณภาพการศึกษาขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูเป็นหลัก ครูจึงจำเป็นต้องมีสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ซึ่งควรได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสมรรถนะของครูอีกประการหนึ่งจากสภาพปัญหาของครูไทยในปัจจุบัน จะเห็นว่าครูทำงานได้ยากขึ้น ยิ่งในอนาคตด้วยแล้ว ยิ่งทำงานได้ยากมากยิ่งขึ้นไปอีก ภาระของครูก็มากขึ้นด้วย ปัญหาและภาระของครูในอนาคต 5 ประเด็น ได้แก่ 1) ครูตามไม่ทันกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีใหม่ 2) ข้อจำกัดของงานครูกับรูปแบบการศึกษาใหม่ 3) การสอนที่ไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง 4) ความหลากหลายของผู้เรียนที่เกินกว่าครูจะชี้แนะได้ และ 5) การเรียกร้องที่ครูไม่พร้อมจะสอนได้ (ไพฑูริย์ สีนารถน์, 2559, หน้า 45) จากทั้ง 5 ประเด็น ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องพัฒนาครูให้มีความพร้อมในด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยเฉพาะด้านสมรรถนะครู เพื่อให้ครูมีสมรรถนะที่ดีพร้อมสำหรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็ก สมรรถนะ คือ ลักษณะ

พื้นฐานของบุคคล ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิผลหรือเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด หรือมีผลงานที่โดดเด่นกว่าในการทำงานหรือสถานการณ์นั้น ส่วนสมรรถนะครู หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดจากการรวบรวมความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) คุณลักษณะ (Character) ทัศนคติ (Attitude) และแรงจูงใจ (Motivation) ของบุคคลและส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างโดดเด่น สมรรถนะ มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1) ความรู้ (Knowledge) 2) ทักษะ (Skill) 3) คุณลักษณะส่วนบุคคล (Attributes) สมรรถนะ มี 2 ประเภท คือ 1) สมรรถนะหลัก (Core competency) 2) สมรรถนะประจำสายงาน (Functional competency) การนำสมรรถนะมาเป็นเครื่องมือในการประเมินครู เนื่องจากสมรรถนะมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของครู เพราะจะช่วยให้ครูมีองค์ความรู้ ทักษะและความสามารถ ตลอดจนพฤติกรรมที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายวางไว้ อีกประการยังเป็นตัวช่วยที่ทำให้ครูได้ทราบถึงระดับความสามารถของตนเองว่าอยู่ระดับไหน และจะพัฒนาสมรรถนะด้านใด ภัทรพร มหาพรหม (2562, บทคัดย่อ) การกำหนดกรอบการประเมินสมรรถนะครู สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการกำหนดความต้องการการพัฒนาสมรรถนะของครู และการประชุมเชิงปฏิบัติการสร้างแบบทดสอบ เพื่อประเมินสมรรถนะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามโครงการยกระดับคุณภาพครูทั้งระบบกิจกรรมจัดระบบพัฒนาครูเชิงคุณภาพ เพื่อการพัฒนาครูรายบุคคล ซึ่งคณะทำงานประกอบด้วย ผู้บริหาร โรงเรียน ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการศึกษา ผู้บริหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันพิจารณาและกำหนดสมรรถนะครู ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์สมรรถนะครูประกอบด้วยเจตคติ ค่านิยม ความรู้ความสามารถ และทักษะที่จำเป็น สำหรับการปฏิบัติงานตามภารกิจงานในสถานศึกษา จากแบบประเมินสมรรถนะและมาตรฐานของครูผู้สอนที่หน่วยงานต่างๆ ได้จัดทำไว้ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพการปฏิบัติงาน (สมรรถนะ) รูปแบบสมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา (สค.บศ.) นอกจากนี้ยังศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากการสังเคราะห์สามารถสรุปได้ว่าสมรรถนะครูสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงานดังนี้ แบบประเมินความรู้ที่จำเป็นในการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานตามตำแหน่ง เพื่อยกระดับคุณภาพสถานศึกษาให้สูงขึ้น โดยสถาบันทางการศึกษาเป็นสถานที่ใช้สำหรับการพัฒนาความรู้และความคิดให้แก่ทรัพยากรบุคคลของประเทศ ให้เป็นคนดี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553, หน้า 15)

อีกทั้งจากข้อมูลในปัจจุบันสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายกมีโรงเรียนที่เปิดการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัย จำนวน 100 โรงเรียน มีครูผู้สอนที่จบการศึกษาในสาขาการศึกษาปฐมวัยร้อยละ 50 ของจำนวนครูที่สอนในระดับปฐมวัยทั้งหมด และมีความแตกต่างในด้านบริบทของแต่ละพื้นที่ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก, 2563, หน้า 3) ศักยภาพความสามารถของบุคคลและจากผลการประเมินมาตรฐานการศึกษาาระดับปฐมวัยพบว่ามีสถานศึกษาที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่ควรปรับปรุง ได้แก่ มาตรฐานที่ 3 การจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ อยู่ในระดับที่พอใช้คือ มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของเด็ก จากผลการประเมินดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าปัญหาของผู้เรียน การจัดประสบการณ์และการบริหารจัดการสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพการเรียนรู้มาจากคุณภาพของครู ซึ่งครูจะเป็นตัวขับเคลื่อนการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ซึ่งการกำกับดูแลคุณภาพของครูจำเป็นต้องมีการพัฒนาครูให้มีสมรรถนะ แต่ในปัจจุบันไม่มีการกำหนดรูปแบบของสมรรถนะครูผู้สอนในระดับปฐมวัยและไม่สอดคล้องกับสมรรถนะที่จำเป็นของครูผู้สอนระดับปฐมวัย (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก, 2563, หน้า 7)

จากเหตุผลและความสำคัญข้างต้น แสดงให้เห็นแล้วว่าครูผู้สอนในระดับปฐมวัยจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะย่อยเฉพาะด้าน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ซึ่งข้อมูลที่ได้จะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะย่อยในแต่ละด้านมากขึ้นเพียงใดมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางในระดับใด ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ในการวางแผนการส่งเสริมแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก รวมไปถึงนำไปเป็นนโยบายในการปรับปรุงคุณภาพของครู เพื่อให้จัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายกควรมีรายละเอียดเป็นอย่างไร
2. สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายกมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก
2. เพื่อศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผลการวิจัยทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในระดับชั้นปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก สามารถนำไปเป็นแนวทางในปฏิบัติงานของครูปฐมวัยและเป็นแนวทางในการบริหารงานของผู้บริหารให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาครูและการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยและมีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 5 ปี ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 5 คน

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำเสนอสมรรถนะของครูปฐมวัย

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ในระดับชั้นปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษานครนายก จำนวน 318 คน

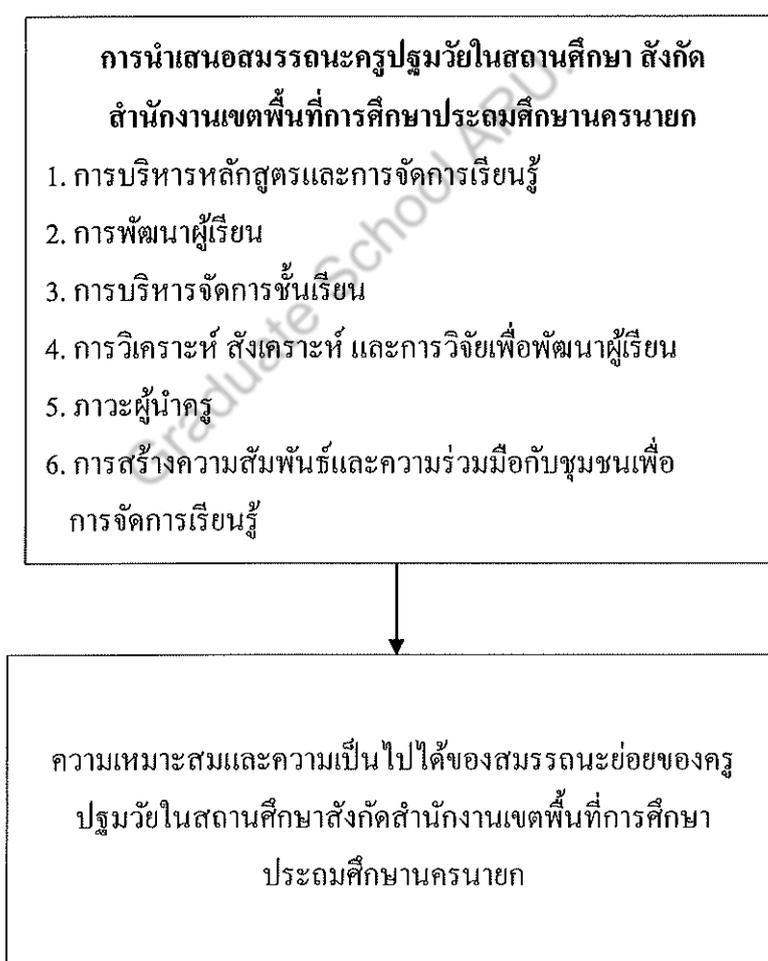
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในระดับชั้นปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษานครนายก ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 214 คน ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ขั้นตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

กรอบความคิดในการวิจัยหรือขอบข่ายเนื้อหาของประเด็นการวิจัย หรือตัวแปรที่ศึกษา

หลังจากได้ทำการศึกษาสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก จากคู่มือการประเมินสมรรถนะครูสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2553 และหลักการแนวคิดทฤษฎีทำให้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยประกอบไปด้วยสมรรถนะ 6 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) การพัฒนาผู้เรียน 3) การบริหารจัดการชั้นเรียน 4) การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 5) ภาวะผู้นำครู และ 6) การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ นำมาเขียนเป็นกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สมรรถนะย่อยครูปฐมวัย หมายถึง วิธีการที่นำมาพัฒนาสมรรถนะของครูในแต่ละด้าน เพื่อให้ครูมีความรู้ ความสามารถ มีศักยภาพในการปฏิบัติงานจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ผลงานประสบความสำเร็จมีประสิทธิภาพได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ประกอบด้วย

1.1 ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ครูปฐมวัยสร้างและพัฒนาหลักสูตร มีความรู้ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนรู้ วัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาเด็กอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

1.2 ด้านการพัฒนาผู้เรียน หมายถึง ครูปฐมวัยปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่เด็ก ได้พัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกายและสุขภาพจิตของเด็ก ปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตยความภูมิใจในความเป็นไทยและการจัดระบบดูแลช่วยเหลือเด็กปฐมวัย เพื่อศึกษา แก้ไขปัญหาและช่วยเหลือให้มีคุณภาพ

1.3 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง ครูปฐมวัยจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขและความปลอดภัยของเด็กปฐมวัย จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ

1.4 ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน หมายถึง ครูปฐมวัยสามารถทำความเข้าใจ แยกแยะ รวบรวม ประมวลผลข้อมูลต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ และนำไปใช้ในการทำวิจัย เพื่อพัฒนาเด็ก รวมไปถึงมีวิธีการดำเนินการแก้ปัญหาและพัฒนางานอย่างเป็นระบบ

1.5 ด้านภาวะผู้นำครู หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกมาของครูปฐมวัยที่เหมาะสมกับความเป็นครู มีการสนทนาอย่างสร้างสรรค์ มีความเป็นผู้นำพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงปฏิบัติงานอย่างไตร่ตรอง เพื่อพัฒนาเด็กและให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นรอบด้านของเด็กแก่ผู้ปกครองเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

1.6 ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ครูปฐมวัยสร้างความสัมพันธ์ มีความประสานความร่วมมือกับชุมชน สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน

2. ความเหมาะสมของการนำเสนอสมรรถนะย่อยครูปฐมวัย หมายถึง การพิจารณาว่าแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษาที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

3. ความเป็นไปได้ของการนำเสนอสมรรถนะย่อยครูปฐมวัย หมายถึง การพิจารณาว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษาที่สร้างขึ้นมีความเป็นไปได้ในการนำสมรรถนะไปปฏิบัติได้จริงมากน้อยเพียงใด

4. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียน หรือรักษาการแทนในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก

5. ครูปฐมวัย หมายถึง ครูผู้สอนในระดับปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2. ครูปฐมวัยของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงสมรรถนะของตนเองให้มีประสิทธิภาพในการทำงานมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการนำเสนอสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากแนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีขอบข่ายในการนำเสนอ ดังนี้

1. สมรรถนะของครู
 - 1.1 แนวคิดของสมรรถนะครู
 - 1.2 ความหมายของสมรรถนะครู
 - 1.3 องค์ประกอบของสมรรถนะครู
 - 1.4 ประเภทของสมรรถนะ
 - 1.5 สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย
 - 1.6 องค์ประกอบของสมรรถนะครูปฐมวัย
2. ครูปฐมวัย
 - 2.1 ความหมายของครูปฐมวัย
 - 2.2 คุณสมบัติและลักษณะของครูปฐมวัย
 - 2.3 บทบาทหน้าที่ของครูปฐมวัย
3. ข้อมูลทั่วไป สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก จังหวัดนครนายก
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. สมรรถนะของครู

สมรรถนะของครู ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาสมรรถนะของครู โดยมีรายละเอียดดังนี้

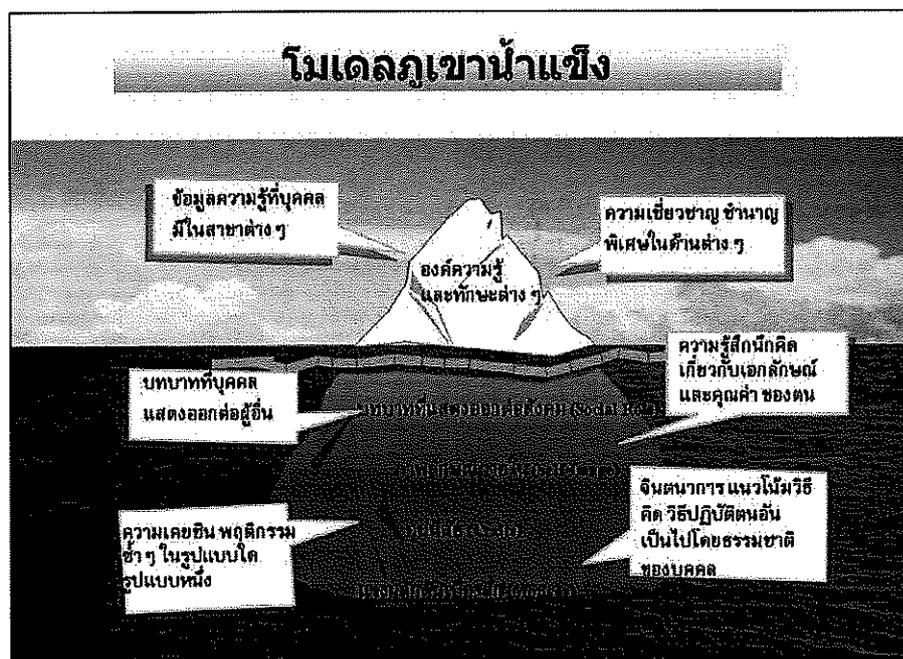
การจัดการศึกษาแห่งชาติ มีความมุ่งหมายเพื่อให้คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีความสามารถและมีความสุขสามารถดำรงการทำงานทุกอย่างให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ บุคคลากรมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้การทำงานให้มีความโดดเด่น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของตนเองซึ่งจะเรียกว่า สมรรถนะ

1.1 แนวคิดของสมรรถนะครู

มีผู้ให้ความหมายของแนวคิดของสมรรถนะครู ดังนี้

แมคเคลแลน (McClelland ; อ้างถึงใน นิทัศน์ หามนตรี, 2557, หน้า 10) แนวคิดเรื่องสมรรถนะสามารถอธิบายด้วยโมเดลภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg model) ซึ่งอธิบายได้ว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลเปรียบเทียบกับภูเขาน้ำแข็ง โดยมีส่วนที่เห็นได้ง่ายและพัฒนาได้ง่าย คือส่วนที่ลอยอยู่เหนือน้ำ นั่นคือ องค์ความรู้และทักษะต่าง ๆ ที่บุคคลมีอยู่ส่วนใหญ่มองเห็น ได้ยากอยู่ใต้ผิวน้ำ ได้แก่ แรงจูงใจ อุปนิสัย ภาพลักษณ์ภายในและบทบาทที่ที่แสดงออกต่อสังคม ส่วนที่อยู่ใต้น้ำนี้มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของบุคคลอย่างมากและเป็นส่วนที่พัฒนาได้ยาก การที่บุคคลจะมีพฤติกรรมในการทำงานอย่างใดขึ้นอยู่กับคุณลักษณะที่บุคคลมีอยู่ ซึ่งอธิบายด้วยโมเดลภูเขาน้ำแข็งคือ ทั้งความรู้ ทักษะ/ความสามารถ (ส่วนที่อยู่เหนือน้ำ) และคุณลักษณะอื่น ๆ (ส่วนที่อยู่ใต้น้ำ) ของบุคคลนั้น ๆ สำหรับส่วนของภูเขาน้ำแข็งที่อยู่ใต้น้ำนั้นเป็นส่วนที่มีปริมาณมากกว่า สังเกตและวัดได้ยากกว่าและเป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลมากกว่าส่วนต่าง ๆ นี้ ได้แก่ บทบาทที่แสดงออกต่อสังคม (Social role) คือ บทบาทที่บุคคลแสดงออกต่อผู้อื่นภาพลักษณ์ภายใน (Self-image) คือ ความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับเอกลักษณ์ และคุณค่าของตนอุปนิสัย (Traits) คือ ความเคยชินพฤติกรรมซ้ำ ๆ ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งและแรงผลักดันเบื้องต้น (Motives) คือ จิตนาการแนวโน้มนวัตกรรมวิธีปฏิบัติตนอันเป็นไปโดยธรรมชาติของบุคคล

สมรรถนะที่ทำให้เกิดความแตกต่าง หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีผลการทำงานที่ดีกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐาน จึงทำให้เกิดผลสำเร็จที่แตกต่างกันแนวคิดของสมรรถนะมักมีการอธิบายด้วยภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg model) การที่บุคคลจะมีพฤติกรรมอย่างใดนั้นจะขึ้นอยู่กับคุณลักษณะภายในที่บุคคลมีอยู่ซึ่งสามารถอธิบายในตัวภูเขาน้ำแข็ง คือ ความรู้ความสามารถ (ส่วนนี้จะอยู่เหนือน้ำ) ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ที่มาของสมรรถนะ

ที่มา : ฐันันท์ วงษ์กลม, 2561, หน้า 11

จิรประภา อัครบวร (2549 ; อ้างถึงใน อรทัย เขียวเขตร์, 2557, หน้า 9) ให้แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ หรือขีดความสามารถในการทำงาน (Competency) ว่าเกิดขึ้นในช่วงต้นศตวรรษที่ 1970 โดยนักวิชาการชื่อ David McClelland ซึ่งทำให้การศึกษาวิจัยว่าทำไมบุคลากรที่ทำงานในตำแหน่งเดียวกันจึงมีผลงานที่แตกต่างกัน ผลการศึกษาทำให้สรุปได้ว่าบุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานดีจะมีสิ่งหนึ่งที่เรียกว่า สมรรถนะ (Competency)

เจษฎา นกน้อย (2552 ; อ้างถึงใน อรทัย เขียวเขตร์, 2557, หน้า 9) กล่าวว่าแนวคิดสมรรถนะ (Competency) เป็นแนวคิดหนึ่งในปัจจุบันที่ได้รับความนิยมมาปรับใช้ในการจ่ายค่าตอบแทนสมรรถนะเป็นปัจจัยที่สามารถใช้ทำนายความสำเร็จในการทำงานได้ดีกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการทำนายแบบเดิมที่พิจารณาความสามารถของบุคคลจากสถาบันการศึกษา คะแนนสอบที่ได้จากสถาบันการศึกษาและคะแนนสอบแข่งขันเข้าทำงาน โดยในภาคเอกชนความสนใจเกี่ยวกับสมรรถนะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะ โดยทั่วไปการจัดการสมรรถนะมาจากฐาน

ฟ้าตีมีะ จงกลบาล (2560, หน้า 40) ได้กล่าวว่า สมรรถนะเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานได้อย่างโดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ โดยมีองค์ประกอบของความรู้ ทักษะ

และทัศนคติในการทำงานในสถานการณ์ที่หลากหลายซึ่งเกิดจากแรงผลักดันเบื้องต้น อุปนิสัย ภายลักษณ์ภายใน และบทบาทที่แสดงออกต่อสังคม เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ในการทำงานที่ดีขึ้น

จากแนวคิดของสมรรถนะครูที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สมรรถนะเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่บุคคลได้แสดงออกมาผ่านการทำงานในด้านต่าง ๆ ที่ตนเองรับผิดชอบและทำให้บุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานดีและโดดเด่นกว่าบุคคลอื่นในองค์กรพฤติกรรมที่สามารถเปลี่ยนได้ จะเป็นสิ่งที่จะแสดงออกมาให้คนอื่นได้เห็นแต่ในตัวบุคคลจะมีพฤติกรรมเบื้องต้นที่ไม่สามารถแสดงออกมาได้

1.2 ความหมายของสมรรถนะครู

มีผู้กล่าวถึงความหมายของสมรรถนะครู ดังนี้

ไฮเบอร์ (Huber, 2000, p. 54 ; อ้างถึงใน ฟ้าตีมีระ จงกลบาล, 2560, หน้า 35) ได้กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ประสบในขณะปฏิบัติงานได้สำเร็จ ผู้ที่สามารถแก้ปัญหาสำเร็จในด้านหนึ่งแสดงว่าผู้นั้นมีสมรรถนะในด้านนั้น ๆ

เซอร์แมน (Sherman, 2004, p. 215) ให้ความหมายว่า สมรรถนะ คือ คุณสมบัติที่บุคคลจำเป็นต้องมี เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พรพิศ อินพระสุระ (2551; อ้างถึงใน อรทัย เขียวเขตร์, 2557, หน้า 9) ได้ให้ความหมาย สมรรถนะ (Competency) ไว้ว่าหมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่เกิดจากความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) ความสามารถ (Ability) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Characteristics) และแสดงพฤติกรรมที่ทำให้บุคคลปฏิบัติงานได้สำเร็จและบรรลุผลสัมฤทธิ์ขององค์กร

สุธี บูรณะแพทย์ (2557, หน้า 11) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง กลุ่มพฤติกรรมที่องค์กรต้องการจากข้าราชการ เพราะเชื่อว่าหากข้าราชการมีพฤติกรรมการทำงานในแบบที่องค์กรกำหนดแล้วจะส่งผลให้ข้าราชการผู้นั้น มีผลการปฏิบัติงานดีและส่งผลให้องค์กรบรรลุเป้าประสงค์ที่ต้องการไว้ ตัวอย่างเช่น การกำหนดสมรรถนะการบริการที่ดี เพราะหน้าที่หลักของข้าราชการคือ การให้บริการแก่ประชาชน ทำให้หน่วยงานของรัฐบรรลุวัตถุประสงค์คือการทำให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน

อัจฉรา มณีรัตน์ (2558, หน้า 22) ได้กล่าวว่า สมรรถนะที่จะนำมาใช้ในการบริหารและประเมินผลงานของข้าราชการ และบุคลากรทางการศึกษาทุกตำแหน่ง ตลอดจนพัฒนาศักยภาพในระยะยาวของข้าราชการและระบบราชการนั้น คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้บุคลากรในองค์กรปฏิบัติงานได้ผลโดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (อ้างถึงใน เกียรติศักดิ์ อุดสี, 2558, หน้า 11) กล่าวว่า “สมรรถนะ คือคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ/ความสามารถและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่น ๆ ในองค์กร” กล่าวคือ การที่บุคคลจะแสดงสมรรถนะใดสมรรถนะหนึ่งได้ มักจะต้องมีองค์ประกอบของทั้งความรู้ทักษะ/ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ตัวอย่างเช่นสมรรถนะการบริการที่ดี ซึ่งอธิบายว่า “สามารถให้บริการที่ผู้รับบริการต้องการได้” นั้น หากขาดองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ความรู้ในงานหรือทักษะที่เกี่ยวข้อง เช่น อาจต้องหาข้อมูลจากคอมพิวเตอร์และคุณลักษณะของบุคคลที่เป็นคนใจเย็น อดทน ชอบช่วยเหลือผู้อื่น แล้วบุคคลก็ไม่อาจแสดงสมรรถนะของการบริการที่ดีด้วยการให้บริการที่ผู้รับบริการต้องการได้

ฟ้าตีมะ จงกลบาล (2560, หน้า 35) กล่าวว่า สมรรถนะ คือ คุณลักษณะทางด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติของแต่ละบุคคลสามารถแสดงบทบาทและผลงานได้อย่างโดดเด่นแตกต่างกว่าองค์กรหรือบุคคลอื่นที่ทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพ

สายรุ้ง เหล็กแปง (2561, หน้า 11) กล่าวถึง สมรรถนะ หมายถึง ทักษะ ความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะพฤติกรรมที่แฝงอยู่ในตัวบุคคลในการปฏิบัติงานทำให้ผลงานประสบความสำเร็จมีประสิทธิภาพ

ภัทรพร มหาพรหม (2562, หน้า 13) กล่าวว่า สมรรถนะคือ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะบุคคล ซึ่งบุคคลนั้นจะแสดงออกมาเป็นวิถีคิดและพฤติกรรมในการทำงาน ที่จะส่งผลต่อการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลนั้นจะส่งผลให้เกิดความสำเร็จตามมาตรฐานหรือสูงกว่ามาตรฐาน และบรรลุเป้าหมายตามที่องค์กรกำหนดไว้

สิริพร ไตรล็ก (2563, หน้า 11) กล่าวว่าสมรรถนะครู หมายถึง การเสริมสร้างความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคลากรครูให้มีศักยภาพ มีประสิทธิภาพ และมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาต่าง ที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จและประสิทธิภาพภายในสถานศึกษา

จากความหมายของสมรรถนะครูที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะครู หมายถึง ทักษะ ความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะ คุณสมบัติของพฤติกรรมที่แฝงอยู่ในตัวบุคคลแต่ละบุคคลที่แสดงออกมาในการปฏิบัติงานที่และทำให้งานประสบความสำเร็จมีประสิทธิภาพ

1.3 องค์ประกอบของสมรรถนะครู

นักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะดังนี้

ไรแลทและโลฮาน (Rylatt & Lohan, 1995, p. 121 ; อ้างถึงใน เกียรติศักดิ์ อุดสี, 2558, หน้า 13) ได้เสนอองค์ประกอบหลักของแต่ละสมรรถนะไว้ดังนี้

1. บทบาทหลัก (Key role) อธิบายถึงกิจกรรมอย่างกว้าง ๆ ตามข้อผูกมัดหรือพันธะสัญญาที่แต่ละบุคคลมีต่อองค์กรในระหว่างที่ทำงานอยู่

2. หน่วยของสมรรถนะ (Unit of competency) เป็นอธิบายถึงหน้าที่หรือกลุ่มของทักษะของงานอย่างกว้าง ๆ

3. ส่วนประกอบของสมรรถนะ (Element of competency) เป็นการอธิบายถึงรายละเอียดเพิ่มมากขึ้นจากหน่วยย่อยนั้น ๆ โดยกล่าวถึงการกระทำหรือผลลัพธ์ที่แสดงให้เห็นหรือวัดได้ ซึ่งอาจจะระบุออกมาในลักษณะของปัจจัยนำเข้า (Input) หรือผลลัพธ์ (Output) ก็ได้

4. เกณฑ์การปฏิบัติงาน (Performance criteria) เป็นระดับความต้องการหรือมาตรฐานของการปฏิบัติในแต่ละส่วนประกอบของสมรรถนะระหว่างสมรรถนะและความชัดเจนของผลสำเร็จซึ่งต้องระบุให้เชื่อมโยงกัน

5. เงื่อนไข (Condition) เป็นความคาดหวังในการปฏิบัติงาน

6. คำแนะนำ (Evidence guide) อธิบายครอบคลุมถึงเนื้อหาและกลยุทธ์ของการประเมินปัญหาสำคัญต่าง ๆ ของแต่ละหน่วยสมรรถนะและความสัมพันธ์ไปยังหน่วยอื่น ๆ และให้ความชัดเจนเกี่ยวกับสมรรถนะซึ่งอาจจะเป็นคู่มือหรือเอกสารประกอบ

โบายาทซีส (Boyatzis, 1982, pp. 229-234 ; อ้างถึงใน กัญญ์วรา ผลเจริญ, 2559, หน้า 23) กล่าวว่า สมรรถนะ มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. แรงจูงใจ (Motives) คือ เรื่องที่เกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายหรือสภาพการณ์ โดยปรากฏในรูปแบบที่หลากหลายที่ผลักดันและนำไปสู่พฤติกรรมของแต่ละบุคคล

2. ลักษณะเฉพาะ (Traits) คือ ลักษณะเฉพาะหรืออุปนิสัยของแต่ละคนในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นที่เหมือนกัน แรงจูงใจ และลักษณะเฉพาะตัวเกิดขึ้น ได้ทั้งในระดับที่มีสติและไม่มีสติ

3. ภาพลักษณ์ (Self-image) คือ ความเข้าใจ ตนเองและการประเมินความเข้าใจ คำจำกัดความนี้มาพร้อมกับการสร้างแนวความคิดและที่เคารพนับถือตนเอง

4. บทบาททางสังคม (Social role) คือ การรับรู้ที่ตนเองประพฤติตามบรรทัดฐานในสังคมที่เป็นที่ยอมรับและเหมาะสมกับกลุ่มหรือองค์กรทางสังคมที่ตนอยู่

5. ทักษะ (Skills) คือ ความสามารถในการแสดงพฤติกรรมที่เป็นระบบและต่อเนื่องจนบรรลุเป้าหมายการทำงาน

นิลรัตน์ นวกิจไพฑูรย์ (2556, หน้า 151-163) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะตามแนวคิดของแมคเคลเลนด้องค์ประกอบของสมรรถนะประกอบด้วย 5 องค์ประกอบคือ

1. ความรู้ (Knowledge) คือ ความรู้เฉพาะในเรื่องที่ต้องรู้ เป็นความรู้ที่เป็นสาระสำคัญ เช่น ความรู้เรื่องก่อสร้าง เรื่องการวิจัย เรื่องโหราศาสตร์ เป็นต้น

2. ทักษะ (Skill) คือ สิ่งที่ต้องการให้ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะทางคอมพิวเตอร์ ทักษะการทำอาหาร ทักษะการพูด เป็นต้น ทักษะที่เกิดขึ้นนั้นมาจากพื้นฐานทางความรู้ และสามารถปฏิบัติได้อย่างแคล่วคล่องว่องไว

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self – image) คือ เจตคติ ค่านิยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตน หรือสิ่งที่บุคคลเชื่อว่าตนเองเป็น เช่น ความมั่นใจในตนเอง เป็นต้น

4. บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (Traits) เป็นสิ่งที่อธิบายถึงบุคคลนั้น เช่น คนที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้ หรือมีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น

5. แรงจูงใจ / เจตคติ (Motives / Attitude) เป็นแรงจูงใจ หรือแรงขับภายใน ซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมาย หรือมุ่งสู่ความสำเร็จ เป็นต้น

สิริพร ไตรลิก (2563, หน้า 21) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะครู ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าสมรรถนะครูประกอบด้วย 2 สมรรถนะคือ

1. สมรรถนะหลัก

1.1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน

1.2 การบริการที่ดี

1.3 การพัฒนาตนเอง

1.4 การทำงานเป็นทีม

1.5 จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2. สมรรถนะประจำสายงาน

2.1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

2.2 การพัฒนาผู้เรียน

2.3 การบริหารจัดการชั้นเรียน

2.4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

2.5 ภาวะผู้นำครู

2.6 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

จากองค์ประกอบของสมรรถนะครูที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของสมรรถนะครูหมายถึง ทักษะต่าง ๆ และองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่บุคคลมีอยู่และส่วนใหญ่จะแสดงออกมาให้เห็นได้ยาก ได้แก่ บทบาททางสังคม บุคลิกภาพ อุปนิสัยซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก และเป็นส่วนที่จะพัฒนาได้ยาก

1.4 ประเภทของสมรรถนะครู

การจำแนกประเภทของสมรรถนะมีความแตกต่างกัน ไปหลายแบบในแต่ละองค์กร ขึ้นอยู่กับองค์กรว่าจะกำหนดให้มีสมรรถนะตัวใดบ้าง มีนักวิชาการหลายคนได้เสนอแนวคิดในการ จำแนกสมรรถนะ ดังนี้

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2562, หน้า 11) ได้มีการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาของผู้ที่จะเข้าสู่วิชาชีพครูไว้ 3 มาตรฐาน ได้แก่

1. มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้ และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ หรือการจัดการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา รวมทั้งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีเพียงพอที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบ วิชาชีพได้

มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพครู ต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่า ปริญญาตรีทางการศึกษา หรือเทียบเท่า หรือมีคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง โดยมีมาตรฐานความรู้และ ประสบการณ์วิชาชีพ ดังต่อไปนี้

1.1 มาตรฐานความรู้ ต้องมีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่อง ดังต่อไปนี้

1.1.1 การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.1.2 จิตวิทยา พัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยา ให้คำปรึกษา ในการ วิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

1.1.3 เนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการ จัดการเรียนรู้

1.1.4 การวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน

1.1.5 การใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อการศึกษา

1.1.6 การออกแบบและการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา

1.2 มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ตาม หลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการ สอน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ดังต่อไปนี้

1.2.1 การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน

1.2.2 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

ทั้งนี้ รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการคุรุสภากำหนด

2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ หรือการ แสดงพฤติกรรม การปฏิบัติงานและการพัฒนางาน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา รวมทั้ง ผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์ และ เป้าหมายการเรียนรู้ หรือการจัดการศึกษา รวมทั้งต้องฝึกฝนพัฒนาตนเองให้มีทักษะ หรือความชำนาญสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องผู้ประกอบวิชาชีพครู ต้องมีมาตรฐานการปฏิบัติงาน ดังนี้

2.1 การปฏิบัติหน้าที่ครู

2.1.1 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียน ด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู

2.1.2 ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

2.1.3 ส่งเสริมการเรียนรู้ เอาใจใส่ และยอมรับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละบุคคล

2.1.4 สร้างแรงบันดาลใจผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ และผู้สร้างนวัตกรรม

2.1.5 พัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้ ทันสมัย และทันต่อการเปลี่ยนแปลง

2.2 การจัดการเรียนรู้

2.2.1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ สื่อ การวัดและประเมินผล การเรียนรู้

2.2.2 บูรณาการความรู้ และศาสตร์การสอน ในการวางแผนและจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีปัญญารู้คิด และมีความเป็นนวัตกรรม

2.2.3 ดูแล ช่วยเหลือ และพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามศักยภาพ สามารถรายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ

2.2.4 จัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน โดยตระหนักถึงสุขภาวะของผู้เรียน

2.2.5 วิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.2.6 ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพ

2.3 ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน

2.3.1 ร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาและแก้ปัญหาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2.3.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของผู้เรียน

2.3.3 ศึกษา เข้าถึงบริบทของชุมชน และสามารถอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม

2.3.4 ส่งเสริม อนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายความว่า จรรยาบรรณของวิชาชีพที่กำหนดขึ้นเป็นแบบแผนในการประพฤติปฏิบัติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา รวมทั้งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องยึดถือปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียง และฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการและสังคม อันจะนำมาซึ่งเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ”

3.1 จรรยาบรรณต่อตนเอง ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ

3.2 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบต่อวิชาชีพ เป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ

3.3 จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ได้แก่

3.3.1 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่ โดยเสมอหน้า

3.3.2 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์และผู้รับบริการ ตามหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

3.3.3 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจาและจิตใจ

3.3.4 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ ทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์และผู้รับบริการ

3.3.5 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องให้บริการด้วยความจริงใจ และเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ

3.4 จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาพึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นในระบอบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

3.5 จรรยาบรรณต่อสังคม ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงประพฤติปฏิบัติตน เป็นผู้นำในการอนุรักษ์ และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ ของส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2545, หน้า 84) ได้แบ่งประเภทของ สมรรถนะไว้ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core competency) คือคุณลักษณะร่วมของข้าราชการพลเรือนทุก ตำแหน่งทั้งระบบกำหนดขึ้นเพื่อหล่อหลอมค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกัน ประกอบด้วยสมรรถนะ 5 สมรรถนะ

2. สมรรถนะประจำกลุ่มงาน คือ สมรรถนะที่กำหนดเฉพาะสำหรับแต่ละกลุ่มงานเพื่อ สนับสนุนให้ข้าราชการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่หน้าที่และส่งเสริมให้สามารถปฏิบัติภารกิจ ในหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น โดยโมเดลสมรรถนะกำหนดให้แต่ละกลุ่มงานมีสมรรถนะประจำ มีสมรรถนะ ประจำ กลุ่มงานละ 3 สมรรถนะ (ยกเว้นกลุ่มงานกับผู้บริหารระดับสูงมี 5 สมรรถนะ)

วรรณชัย จองแก (2554, หน้า 7) ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะไว้ดังนี้

1. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal competencies) หมายถึง บุคลิกลักษณะของบุคคลที่ สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และความเชื่อ และอุปนิสัย ที่แต่ละคนมีเป็นความสามารถ เฉพาะตัวคนอื่นไม่สามารถลอกเลียนแบบได้

2. สมรรถนะหลัก (Core competencies) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้ เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และความเชื่อ และอุปนิสัยของคน ส่วนที่เป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่ เป็นผลมาจากการผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีที่ซับซ้อนและการปฏิบัติงานอย่างกลมกลืน ความสามารถสำคัญที่บุคคลต้องมีหรือต้องทำ เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

3. สมรรถนะเฉพาะงาน (Job competencies) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อน ให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และความเชื่อ ที่สมรรถนะของบุคคลกับการทำงานใน ตำแหน่ง หรือบทบาทเฉพาะตัว ความรู้หรือทักษะพื้นฐานที่บุคคลจำเป็นต้องมีในการทำงาน

4. สมรรถนะในงานหรือตำแหน่งหน้าที่ (Functional competencies) หมายถึง สมรรถนะที่เป็นความสามารถของบุคคลที่ใช้เฉพาะตำแหน่งงานนั้น ๆ เพื่อให้มั่นใจว่า พนักงานมี ความรู้ ทักษะ และความสามารถเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน อาจจะเป็นเรื่องของเทคนิคหรือวิชาชีพ

5. สมรรถนะองค์กร (Organization competencies) หมายถึง ความสามารถพิเศษเฉพาะ องค์กรนั้นในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด และโดดเด่นกว่าองค์กร

6. สมรรถนะในการบริหารจัดการ (Professional competency/Management competency) หมายถึง สมรรถนะในการบริหารจัดการตามกลยุทธ์ขององค์กรและหน่วยงานที่เรียกว่า พลวัต สามารถยืดหยุ่น กับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทำให้องค์กรสามารถปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์และพันธกิจและปัจจัยต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดของสำนักงาน
วิจัย แหวนเพชร (2555, เว็บไซต์) ได้กล่าวว่า สมรรถนะของครูในยุคปฏิรูปสองที่พึงประสงค์ควรมีสมรรถนะที่ประกอบด้วย

1. ความรู้ความสามารถในวิชาที่เรียน
2. มีคุณธรรมจริยธรรมในการประกอบอาชีพ
3. มีจรรยาบรรณวิชาชีพครู
4. มีจิตวิญญาณความเป็นครู
5. มีคุณลักษณะและบุคลิกภาพที่ดี
6. มีความรักความก้าวหน้าและใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ
7. เป็นแบบอย่างที่ดีของลูกศิษย์
8. มีความประมาทและความพอเพียง
9. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี
10. มีความสามารถในการสอนถ่ายทอดและการใช้สื่อการสอน
11. มีความสามารถในการให้คำปรึกษาและการแนะแนว
12. ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีในสังคมประชาธิปไตย

คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) มาตรฐานวิชาชีพครูของสถานงานเลขาธิการคุรุสภารูปแบบสมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษา ของสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา (สค.บศ.) นอกจากนี้ยังศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการสังเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะครู สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core competency) ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ คือ
 - 1.1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน
 - 1.2 การบริการที่ดี
 - 1.3 การพัฒนาตนเอง
 - 1.4 การทำงานเป็นทีม
 - 1.5 จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2. สมรรถนะประจำสายงาน (Functional competency) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ คือ

- 2.1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
- 2.2 การพัฒนาผู้เรียน
- 2.3 การบริหารจัดการชั้นเรียน
- 2.4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- 2.5 ภาวะผู้นำครู
- 2.6 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

ฟ้าตีมีะ จงกลบาล (2560, หน้า 41) ได้กล่าวถึงประเภทของสมรรถนะครูไว้ว่า สมรรถนะสามารถแบ่งออกได้เป็นสองประเภทหลัก คือ สมรรถนะหลัก (Core competency) ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พนักงานทุกคนในองค์กรจำเป็นต้องมีเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้บรรลุเป้าหมายขององค์กร เช่น ความรอบรู้เกี่ยวกับองค์กร ความซื่อสัตย์ ความใฝ่รู้และความรับผิดชอบเป็นต้น และอีกประเภทหนึ่งคือสมรรถนะตามสายงาน (Functional competencies) ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พนักงานในตำแหน่งต่าง ๆ ควรมีเพื่อให้งานสำเร็จและได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ

จากประเภทของสมรรถนะครูที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ประกอบด้วยสมรรถนะหลัก (Core competency) คือ คุณลักษณะส่วนบุคคลที่กำหนดขึ้นเพื่อหล่อหลอมค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกันประกอบด้วยสมรรถนะ 5 สมรรถนะและสมรรถนะประจำสายงาน (Functional competencies) คุณลักษณะที่พนักงานในตำแหน่งต่าง ๆ ควรมีเพื่อให้งานสำเร็จและได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการเพื่อให้งานนั้น ๆ สำเร็จ

1.5 สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย

มีผู้กล่าวถึงสมรรถนะของครู ดังนี้ การประเมินสมรรถนะครูรายบุคคล เป็นส่วนหนึ่งของโครงการยกระดับคุณภาพครูทั้งระบบ (Upgrading Teacher Qualification Through The Whole System : UTQ) โดยความเชื่อของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ว่า ระบบบริหารงานบุคคลที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีฐานข้อมูล เพื่อการบริหารอย่างเพียงพอตอบสนองต่อการตัดสินใจ และกำหนดนโยบาย โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีฐานข้อมูลหลักของครูในเชิงลึกเป็นรายบุคคลอย่างสมบูรณ์เป็นปัจจุบันเพื่อเป็นข้อมูลในเชิงบริหารทรัพยากรบุคคลทั้งระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553, หน้า 1) ดังนั้นสมรรถนะครูสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย สมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน ดังนี้

สมรรถนะหลัก (Core competency)

สมรรถนะที่ 1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Working achievement motivation) หมายถึงความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีคุณภาพ ถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีการวางแผน กำหนดเป้าหมาย ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน และปรับปรุงพัฒนาประสิทธิภาพและผลงานอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด

1. ความสามารถในการวางแผนการกำหนดเป้าหมาย การวิเคราะห์ สังเคราะห์ภารกิจงาน
2. ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ ให้มีคุณภาพ ถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์
3. ความสามารถในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน
4. ความสามารถในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อให้งานประสบความสำเร็จ

สมรรถนะที่ 2 การบริการที่ดี (Service mind) หมายถึง ความตั้งใจและความเต็มใจในการให้บริการ และการปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ

ตัวชี้วัด

1. ความตั้งใจและเต็มใจในการให้บริการ
2. การปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพ

สมรรถนะที่ 3 การพัฒนาตนเอง (Self-development) หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ มีการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนางาน

ตัวชี้วัด

1. การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ
2. การสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ
3. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างเครือข่าย

สมรรถนะที่ 4 การทำงานเป็นทีม (Team work) หมายถึง การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือสนับสนุนเสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน แสดงบทบาทการเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อสร้างและดำรงสัมพันธภาพของสมาชิก ตลอดจนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

ตัวชี้วัด

1. การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนร่วมงาน

2. การเสริมแรงให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน
3. การปรับตัวเข้ากับกลุ่มคนหรือสถานการณ์ที่หลากหลาย
4. การแสดงบทบาทผู้นำหรือผู้ตาม
5. การเข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับผู้อื่น ในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตาม

เป้าหมาย

สมรรถนะที่ 5 จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู (Teacher's ethics and integrity) หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคม เพื่อสร้างภาพลักษณ์ในวิชาชีพครู

ตัวชี้วัด

1. ความรักและศรัทธาในวิชาชีพ
2. มีวินัย และความรับผิดชอบในวิชาชีพ
3. การดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม
4. การประพฤติปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างที่ดี

สมรรถนะประจำสายงาน (Functional competency)

สมรรถนะที่ 1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (Curriculum and learning management) หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรการออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี และการวัดประเมินผล การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

ตัวชี้วัด

1. การสร้างและพัฒนาหลักสูตร
2. ความรู้ ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้
3. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
4. การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้
5. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สมรรถนะที่ 2 การพัฒนาผู้เรียน (Student development) หมายถึง ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกาย และสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

ตัวชี้วัด

1. การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้เรียน

2. การพัฒนาทักษะชีวิต และสุขภาพกาย และสุขภาพจิตผู้เรียน
3. การปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจใน ความเป็นไทยให้กับผู้เรียน
4. การจัดระบบดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียน

สมรรถนะที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom management) หมายถึง การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชาการกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุข และความปลอดภัยของผู้เรียน

ตัวชี้วัด

1. จัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน
2. จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา
3. กำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา

สมรรถนะที่ 4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Analysis & Synthesis & Classroom research) หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์องค์กรหรืองานในภาพรวมและดำเนินการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัด

1. การวิเคราะห์
2. การสังเคราะห์
3. การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

สมรรถนะที่ 5 ภาวะผู้นำครู (Teacher leadership) หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยปราศจากการใช้อิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา ก่อให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ

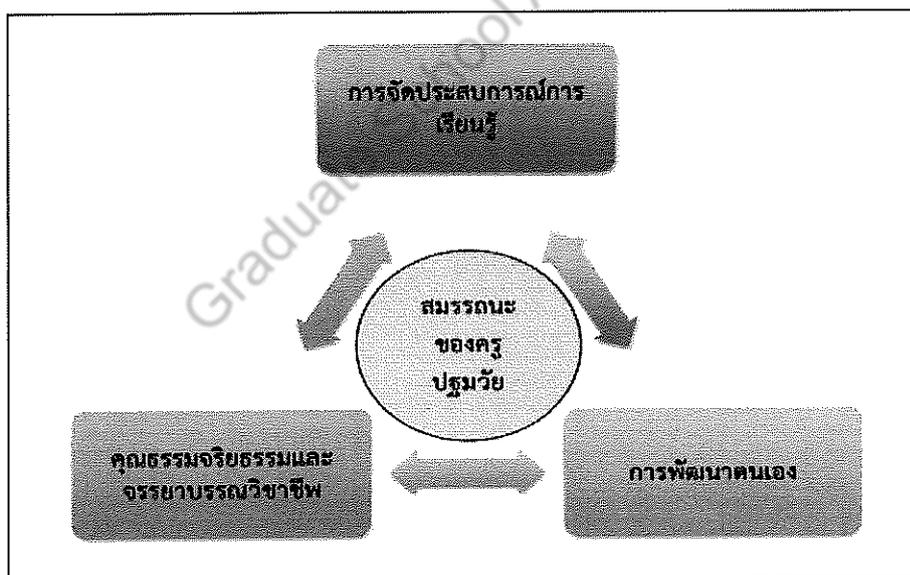
สมรรถนะที่ 6 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Relationship & Collaborative-building for learning management) หมายถึง การประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดี และเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้

ตัวชี้วัด

1. การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้
2. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการเรียนรู้

นันทา ทั้งสุวรรณ (2563, หน้า 105) กล่าวว่า สมรรถนะของครูปฐมวัย เป็นสมรรถนะที่สำคัญและจำเป็นในการพัฒนาครูให้มีคุณภาพจะส่งผลให้คุณภาพการเรียนรู้ของเด็กดีไปด้วย เพราะครูปฐมวัยเป็นบุคคลที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ในฐานะที่เป็นผู้ที่ใกล้ชิดและมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็ก สมรรถนะที่สำคัญของครูปฐมวัย 3 ประการ ได้แก่

1. การจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ คือ ความสามารถในการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กและการจัดสื่ออุปกรณ์และสภาพแวดล้อม โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง
2. การพัฒนาตนเอง คือ พฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความต้องการในการปรับปรุงงานของตนเองโดยการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม การทำวิจัยในชั้นเรียน และการทำงานเป็นทีม
3. คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ คือ การประพฤติปฏิบัติตนของครูในด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี มีความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพ มีวินัยและความรับผิดชอบในวิชาชีพ โดยสามารถเขียนเป็นแผนภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 องค์ความรู้ในการวิจัย

ที่มา : นันทา ทั้งสุวรรณ, 2563, หน้า 105

จากสมรรถนะครูที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะของครู เป็นสมรรถนะที่สำคัญและจำเป็นในการพัฒนาครูให้มีคุณภาพจะส่งผลให้คุณภาพการเรียนรู้ของเด็กดีไปด้วย

โดยเฉพาะครูผู้สอนระดับปฐมวัยเป็นบุคคลที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยเป็นครูคนแรกเมื่อเข้าสู่ระบบการศึกษา สมรรถนะของครูมี 2 สมรรถนะคือ สมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน

1.6 องค์ประกอบของสมรรถนะครูปฐมวัย

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัยของหน่วยงานและแนวคิดของนักวิชาการ ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์สมรรถนะของครูปฐมวัยซึ่งแสดงรายละเอียดการสังเคราะห์ดังนี้

การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 9) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรการออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี และการวัดประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

สุตามาส ศรีนोक (2557, หน้า 156-166) การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การเป็นประชาธิปไตย ใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีติดตามและประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

วรรณภา สิงห์ทอง (2559, หน้า 4) สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรการออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และผู้เรียนอย่างเป็นระบบจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ใช้หลักจิตวิทยาในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข ใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย สืบค้นข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผล สร้างและนำเครื่องมือวัดผลและประเมินผลไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม นำผลการประเมินการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

จากความหมายของสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คือความสามารถสร้างและพัฒนาหลักสูตร มีความรู้ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ จัดการ

เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ วัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

การพัฒนาผู้เรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 9) กล่าวว่า การพัฒนาผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิตสุขภาพกายและสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย การจัดระบบเหลือดูแลผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

อัญชลี ธรรมะวิจิตร (อ้างถึงใน สุทธิ บุรณะแพทย์ 2557, หน้า 32) สมรรถนะการเพื่อพัฒนาผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิตสุขภาพกายและสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

สุทธิ บุรณะแพทย์ (2557, หน้า 33) การพัฒนาผู้เรียน หมายถึง การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิตสุขภาพกายและสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพสูงสุด

จากความหมายของสมรรถนะด้านการพัฒนาผู้เรียน ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความสามารถปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่เด็ก ได้พัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกายและสุขภาพจิตของเด็ก ปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตยความภูมิใจในความเป็นไทยและการจัดระบบดูแลช่วยเหลือเด็กปฐมวัย เพื่อศึกษา แก้ไขปัญหาและช่วยเหลือให้มีคุณภาพ

การบริหารจัดการชั้นเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 9) ให้ความหมายของการบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ และเอกสารประจำชั้นเรียน หรือประจำวิชาการกำกับดูแลชั้นเรียน/รายวิชา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุข และความปลอดภัยของผู้เรียน ซึ่งมีรายการพฤติกรรมสมรรถนะ ดังนี้

1. จัดสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้
2. ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน
3. ตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้พร้อมใช้และมีความปลอดภัย
4. จัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นรายบุคคลและเอกสารประจำชั้นเรียนครบถ้วนเป็นปัจจุบัน
5. นำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ได้อย่างเต็มศักยภาพ
6. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎ กติกา ข้อตกลงในชั้นเรียน

7. แก้ไขปัญหาให้นักเรียนด้านระเบียบวินัยโดยการสร้างวินัยเชิงบวกในชั้นเรียน
8. พัฒนานักเรียนด้านระเบียบวินัยโดยการสร้างวินัยเชิงบวกในชั้นเรียน
9. ประเมินการกำกับดูแลชั้นเรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนา
คุณภาพ และ อีเจน (Kauchak & Eggen, 1998 ; อ้างถึงใน สุทธิ บูรณะแพทย์, 2557, หน้า 33)

ให้คำจำกัดความ การบริหารจัดการชั้นเรียนว่า ประกอบด้วย ความคิด การวางแผน และการปฏิบัติ
ทั้งหลายทั้งปวงของครูที่สร้างสรรค์ภาพแวดล้อมอย่างเป็นระบบระเบียบ และส่งเสริมการเรียนรู้
โดยเป้าหมายของการบริหารจัดการมี 2 ประการสำคัญ คือ

1. รังสรรค์สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมให้การเรียนรู้มีความเป็นไปได้ มากที่สุด
และครูจะสามารถสะท้อนการปฏิบัติงานของตนเองด้วยการถามตนเองสม่ำเสมอว่าระบบการ
บริหารจัดการเอื้ออำนวยให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้อย่างไรเพียงใด

2. พัฒนานักเรียนให้มีศักยภาพในการจัดการและนำตนเองให้สามารถเรียนรู้ได้ด้วย
ตนเองดังนั้น การบริหารจัดการ ชั้นเรียนจึงเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ
ด้วยตนเอง ประเมินตนเอง และควบคุมดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสมตามวัย

สุทธิ บูรณะแพทย์ (2557, หน้า 34) การบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง การจัด
สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของห้องเรียน เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึง
กิจกรรมทุกอย่างที่ครูทำ เพื่อจะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพและนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการ
เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้

จากความหมายของสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า
การบริหารจัดการชั้นเรียน คือ ความสามารถจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขและ
ความปลอดภัยของเด็กปฐมวัย จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ

การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 10) ได้ให้ความหมาย การ
วิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ
แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวมประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อ
พัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ห้วงค์กรหรืองานในภาพรวมและดำเนินการแก้ปัญหา เพื่อ
พัฒนางานอย่างเป็นระบบ

รินรดา น้ำใจสุข (2556, หน้า 59) กล่าวว่า สมรรถนะประจำสายงานของครูด้านการ
วิเคราะห์และการสังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน หมายถึง การที่ครูมีความสามารถในการ
ทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวมเข้าใจ และการนำไปปรับใช้ โดยเป็นลักษณะที่มี
ความสัมพันธ์กัน รวมทั้งการสืบค้นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ เพื่อดูว่าส่วนประกอบปลีกย่อย

นั้นสามารถเข้ากันได้หรือไม่ อันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างแท้จริงและมีความสามารถในการรวบรวมส่วนประกอบย่อย ๆ หรือส่วนใหญ่ ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นเรื่องราวอันหนึ่งอันเดียวกันประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้เพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบซึ่งประกอบด้วย

1. ความสามารถในการวิเคราะห์
2. ความสามารถในการสังเคราะห์

สุธี บุรณะแพทย (2557, หน้า 37) การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน หมายถึง กระบวนการในการแสวงหาข้อมูลอย่างเป็นระบบ และนำไปใช้ในการวิจัย รวมทั้งสามารถวิเคราะห์งานในภาพรวมเพื่อพัฒนาผู้เรียนและพัฒนางานอย่างเป็นระบบ

จากความหมายของสมรรถนะการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน คือ สามารถทำความเข้าใจ แยกแยะ รวบรวม ประมวลผลข้อมูลต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ และนำไปใช้ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาเด็ก รวมไปถึงมีวิธีการดำเนินการแก้ปัญหาและพัฒนางานอย่างเป็นระบบ

ภาวะผู้นำครู

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 10) กล่าวว่า ภาวะผู้นำครู หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยปราศจากการใช้อิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา ก่อให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ

วินรดา น้ำใจสุข (2556, หน้า 61) กล่าวว่า สมรรถนะประจำสายงานของครูด้านภาวะผู้นำครู หมายถึง การที่ครูมีคุณลักษณะและมีพฤติกรรมในการแสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยปราศจากการใช้อิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา ก่อให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วย

1. วุฒิภาวะความเป็นผู้ใหญ่ที่เหมาะสมกับความเป็นครู
2. การสนทนาอย่างสร้างสรรค์
3. การเป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง
4. การปฏิบัติงานอย่างไต่ตรง
5. การมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน

จากความหมายของสมรรถนะภาวะผู้นำของครู ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำของครูคือ คุณลักษณะที่แสดงออกมาของครูปฐมวัยที่เหมาะสมกับความเป็นครู มีการสนทนาอย่าง

สร้างสรรค์ มีความเป็นผู้นำพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงปฏิบัติงานอย่างไต่ตรง เพื่อพัฒนาเด็กและให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นรอบด้านของเด็กแก่ผู้ปกครองเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 9) กล่าวว่า การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การประสานความร่วมมือสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและสร้างเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชนและองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียน

สุตามาส ศรีนอก (2557, หน้า 156-166) กล่าวว่า การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้หมายถึง ความสามารถในการประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและสร้างเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชนและองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพและตามธรรมชาติของผู้เรียน

วรรณยา สิงห์ทอง (2559, หน้า 5) กล่าวว่า การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนประสานความร่วมมือที่ดี ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการเรียนรู้

ชัยเมธี ใจคุ้มเก่า (2561, หน้า 44) การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ คือ ความสามารถในการประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและสร้างเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชนและองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพและตามธรรมชาติของผู้เรียน

จากความหมายของสมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนสามารถสรุปได้ว่า สร้างความสัมพันธ์ มีความประสานความร่วมมือกับชุมชน สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน

จากการสังเคราะห์สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย จะแสดงให้เห็นว่าสมรรถนะของครูเป็นสมรรถนะที่หลายองค์กรและนักวิชาการหลายท่านให้ความสำคัญซึ่งสอดคล้องกับประเด็นที่นักวิจัยสนใจจากแนวคิดของนักทฤษฎี นักวิชาการนักวิจัยและหน่วยงาน ทั้งหมด 6 ท่าน 1 หน่วยงานพบว่า สมรรถนะของครูปฐมวัย ผู้วิจัยได้เลือกรายการที่มีผู้ให้แนวคิดตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป และเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องเหมาะสมกับสมรรถนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก จะได้องค์ประกอบของสมรรถนะของครูปฐมวัย จำนวน 6 องค์ประกอบ ซึ่งตรงตามสมรรถนะประจำสายงานตามเกณฑ์ของสำนักงานพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 1) ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกสมรรถนะของสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยซึ่งมีองค์ประกอบประกอบไปด้วย

ด้านที่ 1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

ด้านที่ 2 การพัฒนาผู้เรียน

ด้านที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียน

ด้านที่ 4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

ด้านที่ 5 ภาวะผู้นำครู

ด้านที่ 6 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

2. ครูปฐมวัย

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับครูปฐมวัยของหน่วยงานและแนวคิดของนักวิชาการ ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ลักษณะเฉพาะของครูปฐมวัยซึ่งแสดงรายละเอียดการสังเคราะห์ดังนี้

2.1 ความหมายของครูปฐมวัย

ครูปฐมวัยถือได้ว่าเป็นอีกบุคลากรที่มีความสำคัญต่อบทบาทการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียน เป็นอย่างยิ่ง โดยได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่าครูปฐมวัย ไว้ดังนี้

จิรวรรณ กาละดี (2544, หน้า 55) ได้กล่าวถึงครูปฐมวัยว่า หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการอบรมดูแลและจัด ประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยใน โรงเรียนทั้งภาครัฐและเอกชน

ขวัญฟ้า รังสิยานนท์ และคณะ (2558, หน้า 43) ได้ให้ความหมายครูปฐมวัย ในลักษณะความของครูปฐมวัยมืออาชีพ หมายถึง ครูหรือผู้เลี้ยงดูเด็กที่มีความรอบรู้ความเชี่ยวชาญความเป็นมืออาชีพ โดยเฉพาะด้าน การศึกษาปฐมวัยทำหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้แก่เด็กในสถานศึกษาระดับ ปฐมวัยทั้งของรัฐและเอกชนอย่างเต็มศักยภาพของเด็ก สอดคล้องกับพัฒนาการตามวัยและสามารถทำงาน ร่วมกับครู ชุมชนและสังคมได้เป็นอย่างดี

สุชาดา หวังสิทธิราช (2562, หน้า 10) ได้ให้ความหมายของครูปฐมวัย เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่อยู่ในช่วงวัยอนุบาล ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้ของ เด็กให้สอดคล้องกับพัฒนาการตามวัย รวมถึงมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้ร่วมงาน และบุคคลใน สังคมได้อย่างเต็มศักยภาพ

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความหมายของครูปฐมวัย คือ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่อยู่ในช่วงวัยอนุบาลมีความรอบรู้ความเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะด้าน การศึกษาปฐมวัยทำหน้าที่ในการ

อบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้แก่เด็กให้สอดคล้องกับพัฒนาการตามวัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยทั้งของรัฐและเอกชน

2.2 คุณสมบัติและลักษณะของครูปฐมวัย

จิระพันธุ์ พูลพัฒน์ (2554, หน้า 13) ได้กล่าวถึง ลักษณะของครูปฐมวัย โดยผ่านการศึกษาระบบการรับรู้ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 69 คน ของสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไว้ ดังนี้

1. ด้านบุคลิกภาพ การแต่งกายสุภาพ เหมาะกับการเป็นครู กิริยาท่าทางการเดิน ยืน นั่ง เป็น แบบอย่างได้ มีความสะอาดทั้งร่างกาย และเครื่องแต่งกาย อารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส มีอารมณ์ขัน และใช้ คำพูดได้เหมาะสมกับบุคคล และ โอกาส

2. ด้านประสิทธิภาพทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ความรู้ ความพร้อม และ ทักษะ

2.1 ความรู้ ครูควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาการศึกษา หลักสูตร การสอน พัฒนาการ เด็ก การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดทำและการใช้สื่อ และการประเมินพัฒนาการ และการเรียนรู้

2.2 ความพร้อม ครูจะต้องมีการ เตรียมการสอนด้วยการศึกษาหลักสูตร และ พัฒนาแผนการ สอนด้วยวิธีการสอนที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสนใจและความแตกต่างระหว่าง บุคคลของเด็ก ทำแผนการสอนประจำวัน ทุกครั้งที่สอน มีการเตรียมสื่อและวัสดุอุปกรณ์ ประกอบการสอนสอดคล้องกับกิจกรรมที่ กำหนดมีการทดลองใช้สื่อติดต่อแหล่งเรียนรู้ก่อนสอน เตรียมสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับสิ่งที่จะเรียนและมีเครื่องมือในการประเมินพัฒนาการเด็ก ด้วยเกณฑ์ที่ชัดเจน

2.3 ทักษะการสอน ดำเนินการสอน ตามแผนที่กำหนด มีกิจกรรมที่หลากหลายให้ เป็นไปตามความ สนใจของเด็ก จัดกิจกรรมทั้งราย บุคคล กลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ จัดสภาพแวดล้อม ที่ถูกสุขลักษณะและเอื้อต่อ การเรียนรู้ โดยจัดให้ได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย นำผลการ ประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของ เด็กมาปรับการจัดการเรียนการสอน

เบญจา แสงมะลิ (2552, หน้า 89) ได้อธิบายถึง บุคลิกลักษณะของครูปฐมวัย หรือครู อนุบาลว่าควรมี บุคลิกภาพ 9 ประการ คือ

1. นักรัก คือ เป็นคนที่รู้จักรัก ด้วยการรักตัวเองก่อน ไม่เบียดเบียนตนเอง จะเป็น จุดเริ่มต้นในการ รักผู้อื่น ครูปฐมวัยจะต้องรักเด็กอย่างเท่าเทียมกันและสอนให้เด็กรู้จักการรัก ตนเอง รักพ่อแม่ รักเพื่อน รักคน รอบข้าง รักโรงเรียน รักสภาพแวดล้อม เพื่อเป็นการสร้างรากฐาน

ที่ดีสำหรับเด็ก ส่งผลให้เด็กเป็นคนร่าเริง มองโลกในแง่ดี และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. **นักเล่น** คือ หัวเราะง่าย ตื่นเต้นร่วมกับเด็ก เมื่อได้ทำกิจกรรมร่วมกัน จะเป็นการเพิ่มความสนุกสนานให้กับเด็ก เกิดความคิดสร้างสรรค์ และช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็กด้านต่าง ๆ

3. **นักร้อง** คือ เป็นคนที่มีหัวใจในดนตรี รักเสียงเพลง เพราะเสียงเพลงช่วยให้บรรยากาศในห้องเรียนน่าเรียน มีความสนุกสนาน

4. **นักรำ** คือ มีความสามารถทางด้านการรำ แสดงท่าทางประกอบเพลงต่าง ๆ เด็กสามารถเลียนแบบท่าทางของครูได้ การรำเป็นกิจกรรมที่ช่วยผ่อนคลายความเครียด

5. **นักเล่า** คือ ครูควรมีความสามารถเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ให้เด็กฟัง เช่น การเล่าผ่านนิทาน เล่าเรื่องที่พบในชีวิตประจำวัน เล่าเบ็ดเตล็ด โดยการเล่านั้นครูควรมีเทคนิคในการเล่าเพื่อกระตุ้นความสนใจของเด็ก

6. **นักฝัน** คือ มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างจินตนาการของเด็ก ให้กำลังใจ แนะนำสิ่งที่เด็กฝันไปในทางที่ถูก

7. **นักแต่ง** ความเป็นนักแต่งของครูปฐมวัย คือ การแต่งหน้า แต่งตัว แต่งเพลง แต่งนิทาน และแต่งบรรยากาศในห้องเรียน ซึ่งการที่จะเป็นนักแต่งนั้น ต้องคำนึงถึงส่วนประกอบต่าง ๆ เช่น วัยของเด็ก ความสนใจของเด็ก รวมไปถึงความรู้ความสามารถของตัวผู้แต่งด้วย

8. **นักคิด** เป็นผู้ที่รู้จักคิดวางแผนว่าควรทำอะไรก่อน หลัง และผลกระทบที่ตามมาจะเป็นอย่างไร รู้จักที่จะคิดสิ่งใหม่ ๆ ก้าวไปพร้อมกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่จะสร้างผลงานเพื่อเด็กตลอดเวลา

9. **นักทำ** คือ การทำหน้าที่ที่ก่อให้เกิดประโยชน์สำหรับเด็กปฐมวัย เช่น การทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กปฐมวัย ทำให้เด็กเบิกบาน หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส ทำสื่อต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างจินตนาการให้แก่เด็ก

จากที่กล่าวมา สรุปลักษณะของครูปฐมวัยว่าควรเป็นผู้ที่มีลักษณะทั้งภายในและภายนอกที่เหมาะสมในการเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับเด็ก คือ บุคลิกภาพภายในเป็นผู้ที่คิดดี มีคุณธรรม มีจิตใจที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่รักและเมตตาเด็ก อารมณ์ดี ส่วนบุคลิกภาพภายนอกนั้น คือ การแต่งกาย การยิ้มแย้ม

2.3 บทบาทหน้าที่ของครูปฐมวัย

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 114) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยและหลักสูตรสถานศึกษา

2. จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. ประเมินพัฒนาการของเด็กครบทุกด้าน
4. จัดทำ จัดหา และพัฒนาสื่อการเรียนรู้
5. พัฒนาตนเองให้เป็นคนที่ใฝ่รู้ และทันต่อเหตุการณ์
6. เป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม ปฏิบัติดีต่อเพื่อนครูและเด็ก
7. จัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียน และสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้
8. ทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้
9. ประสานสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542, หน้า 47-51) ได้เสนอว่า ครูปฐมวัยควรมีบทบาทดังนี้

1. บทบาทในฐานะที่เป็นแบบอย่างแก่เด็ก เนื่องจากเด็กวัยนี้มีความสามารถในการเรียนรู้ โดยการเลียนแบบเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นครูจึงควร
 - 1.1 มีบุคลิกภาพเป็นแบบอย่างที่ดี อันได้แก่ กิริยา ท่าทาง การแต่งกาย การทรงตัว การพูดจาที่เหมาะสมตามสภาพวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้น ๆ
 - 1.2 ใช้เสียงอ่อนโยน สุภาพ และ ประโยคที่พูดควรเป็นประโยคชัดเจน
 - 1.3 ฝึกความมีระเบียบ ความสะอาด ความประหยัด โดยการจัดสภาพ ห้องเรียน มุมเล่นของเด็กให้เคยชินกับความเป็นระเบียบและความสะอาดการรู้จักการเก็บรักษาและซ่อมแซม วัสดุอุปกรณ์
 - 1.4 ปฏิบัติต่อเด็กทุกคนด้วยความรักโดยเสมอหน้ากัน ไม่แสดงความลำเอียง เพราะเด็กจะมี ความรู้สึกไวในเรื่องนี้
2. บทบาทของครูในการเสริมสร้างบุคลิกภาพการสร้างสรรค์ จะประกอบด้วยองค์ประกอบเหล่านี้คือ
 - 2.1 ตั้งใจฟังเด็กพูด
 - 2.2 สนใจต่อคำถามของเด็กส่งเสริมให้เด็กอยากรู้อยากเห็น
 - 2.3 ชมเชยหรือแสดงกิริยาชื่น ชมในผลงานของเด็ก พยายามช่วยให้เด็กมีความมั่นใจในความสามารถของตน
 - 2.4 เคารพในความแตกต่างของเด็ก ไม่เปรียบเทียบเด็ก
 - 2.5 ให้โอกาสเด็กได้เล่นและทำกิจกรรมด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์และอิสระ
3. บทบาทของครูในการเสริมสร้างโภชนาการของเด็ก มีดังนี้

3.1 ร่วมกับผู้ปกครองโดยเลี้ยงสัตว์ และปลูกพืชที่ใช้เป็นอาหารได้ตามสภาพ
ท้องถิ่น

3.2 จัดทำอาหารกลางวันและอาหารว่างให้เด็กโดยร่วมมือผู้ปกครอง

3.3 ประเมินสภาพโภชนาการเป็นระยะ ๆ ร่วมกับผู้ปกครองในการศึกษาโภชนาการ
และแก้ไข ปรับปรุงถ้ามีปัญหา

4. บทบาทของครูในการส่งเสริมนิสัยส่วนตัวและสังคมประกอบด้วย

4.1 ฝึกเด็กมีนิสัยในเรื่องกิจวัตร ส่วนตัวอย่างมีระเบียบ ขับถ่าย รักษาความสะอาด
เล่นหรือเรียน

4.2 ให้เด็กเล่นดนตรีง่าย ๆ

4.3 แก้ไขปรับปรุง การทรงตัวที่ไม่เหมาะสมของเด็ก

5. บทบาทของครูในการส่งเสริมความเข้าใจภาษา มีดังนี้

5.1 สนทนากับเด็กและจัดกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กสามารถบอกชื่อสี ชื่อวันในสัปดาห์
คำตรงข้าม คำบุพบท เช่น บน ล่าง เป็นต้น

5.2 ครูเล่านิทานหรืออ่าน เรื่องจากหนังสือให้ฟัง เพื่อฝึกความสามารถในการฟังของ
เด็ก และเพิ่มพูนความรู้ในคำศัพท์ใหม่ ๆ

5.3 ให้เด็กเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง สิ่งที่ได้พบเห็นหรือสิ่งที่ได้นึกคิด

5.4 ส่งเสริมให้เด็กได้เล่นบทบาทสมมติ โดยการจัดเป็นมุมบ้านหรืออื่น ๆ

กรณีการ์ คลังวิเชียร (2541, หน้า 36) ได้กล่าวว่า ครูปฐมวัยคือ ครูที่สอนในชั้นเด็กเล็ก ๆ
นั้นมีบทบาทและหน้าที่ที่แตกต่างไปจากครูผู้สอนในชั้นอื่น ๆ คือ ครูเด็กเล็กจะต้องทำตัวให้เป็นทั้ง
มารดา พี่เลี้ยง เพื่อนและผู้นำของเด็ก ดังนั้น ทัศนคติใจคอ กิริยามารยาท ตลอดจนความประพฤติ
ของครูเด็กเล็กจึงมีความสำคัญ ไม่น้อยไปกว่าวิชาความรู้ ครูเด็กเล็กควรมีลักษณะสมเป็น “แม่พิมพ์”
และ “ผู้นำ” ของเด็ก ฉะนั้นผู้ที่จะเป็นครูเด็กเล็กจึงต้องเป็นผู้มีนิสัยและจิตใจดี สามารถที่จะอยู่กับ
เด็กและเข้ากับเด็ก ผู้ที่จะเป็นครูสอนเด็กต้องมีความสามารถที่จะแสดง ได้หลายบทบาทและกระทำ
ในบทบาทนั้น ๆ ให้เต็มที่

ภรณ์ คุรุรัตน์ และคณะ (2542, หน้า 95-97) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของครูปฐมวัยว่า

1. ผู้ส่งเสริมธรรมชาติของเด็ก (Nurturer) ครูเป็นผู้ส่งเสริมลักษณะที่เป็นธรรมชาติของ
เด็ก ซึ่งอาจกระทำได้หลายอย่าง เช่น การให้ความรัก ความอบอุ่น การแสดงความสนใจ เอาใจใส่
ด้วยความมีเหตุมีผล การรับรู้ความรู้สึกของเด็ก ตัวอย่างเช่น หากเราพบว่าเด็กคนหนึ่งเป็นเด็กที่ขาด
ความอบอุ่น ขาดความรัก ครูอาจให้ความรักด้วยการ โอบกอด หรือถ้าเด็กร้องไห้ ครูอาจยอมรับว่า

ในบางครั้งคนเราอาจมีความทุกข์ใจ ไม่สบายใจ ซึ่งก็ถือว่าเป็นธรรมชาติของเด็ก ๆ ที่คิดเช่นไร ก็แสดงออกเช่นนั้น

2. เสริมแรง (Reinforce) ครูต้องรู้จักใช้เทคนิคในการเสริมแรง โดยเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเวลาและ โอกาส เพื่อที่จะให้การเสริมแรงนั้นมีผลต่อพฤติกรรมที่เราต้องการ และใช้เป็นพฤติกรรมใดที่เราเห็นว่าไม่เหมาะสมหรือไม่พึงประสงค์ เราอาจไม่ต้องอิงกับลงโทษเด็กแต่เราอาจจะลดการเสริมในพฤติกรรมนั้น 1 ตัวอย่างเช่น ถ้าเราเห็นว่าเด็กรู้จักการเก็บของเล่นเข้าที่เมื่อเลิกเล่นแล้วเราก็ควรชมเชย เด็กจะมีพฤติกรรมที่เราต้องการนั้นต่อไปอีก ส่วนเด็กคนใดที่ขาดความรับผิดชอบ เมื่อเล่นของเล่นเสร็จแล้วไม่เก็บของเล่นเข้าที่ ครูก็ไม่จำเป็นต้องลงโทษหรือกล่าวคำหยาบที่รุนแรง เพียงแต่ครูอาจใช้วิธีการลดความเสริมแรงลงเป็นต้นว่า ไม่กล่าวชมเชย

3. ผู้ให้ความรู้ (Information giver) บทบาทที่ครูมักปฏิบัติอยู่เสมอในฐานะผู้ให้ข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นคำพูด คำอธิบาย การแสดงท่าทางในฐานะผู้นำ เช่น ถ้าครูบอกเด็กว่าวันนี้วันที่เท่าไร เดือนอะไร หรือครูอาจบอกเด็กว่า แบ่งโดที่เรากำลังนำมาเล่นกันนี้ทำมาจากอะไรเราจะใช้มันทำอะไร

4. ทำทาย (Challenger) บทบาทนี้สำคัญมาก เพราะครูจะเป็นผู้กระตุ้นหรือท้าทายให้เด็กได้ใช้ความคิด เกิดความรู้สึกตื่นเต้น สนุกสนาน ครูจะต้องเป็นผู้ที่สร้างความกระตือรือร้นอยากดูอยากเห็นให้กับเด็กตลอดเวลา ตัวอย่างเช่น เมื่อเด็กเริ่มเรียนรู้ว่า แม่เหล็ก สามารถดูดโลหะบางชนิดได้ ครูอาจจะให้แท่งเหล็ก ดินบุก ตะกั่ว อะลูมิเนียม ให้เด็กได้ทดลอง ซึ่งเท่ากับเป็นการท้าทายว่าความรู้ที่ได้รับนั้นเป็นจริงหรือไม่

5. ผู้สอนชนิดตัวต่อตัว (Tutor) ในสภาพเป็นจริงแล้วเด็กบางคนต้องการการสอนชนิดตัวต่อตัว เด็กบางคนอาจต้องการความช่วยเหลือจากครูโดยตรง เป็นต้นว่า เด็กบางคนอาจถามว่า “คุณครูคะ ชื่อของหนูเขียนอย่างไรคะ” ครูอาจเขียนให้ดูหรือมีสื่อบางชนิดแสดงให้เด็กดู

6. ผู้สังเกตการณ์ (Observer) ครูอาจอยู่เฉย ๆ แต่ใช้การสังเกตให้มากที่สุด ครูจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวในขณะที่เด็กทำกิจกรรม แต่ไม่ได้หมายความว่า ครูจะทิ้งเด็กไว้เพื่อไปทำงานอื่น ครูควรบันทึกและสังเกตว่าในขณะที่เด็กทำกิจกรรมนั้น ๆ เด็กแสดงพฤติกรรมอย่างไร หากครูได้บันทึกการสังเกตไว้ จะช่วยให้ครูได้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเด็กได้เป็นอย่างดี

7. ผู้ประเมิน (Evaluator) การทดสอบหรือการประเมินทั้งด้านทักษะ และความรู้สึกนึกคิดของเด็ก เป็นสิ่งที่ครูจะต้องทำ ตัวอย่างเช่น เมื่อเราพบว่าเด็กสามารถร้อยลูกปัดเรียงลำดับสีที่เราที่กำหนดให้ได้ ครูอาจใช้หลักการประเมินพิจารณาประกอบ เพื่อเป็นเกณฑ์ในการประเมินเด็ก

8. ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรม (Participant) ครูควรมีเวลาเป็นผู้ร่วมในกิจกรรมกับเด็ก โดยอาจเป็นได้ทั้งผู้นำกลุ่มหรือในบางครั้งอยู่ในฐานะสมาชิกของกลุ่ม ไม่ใช่ว่าครูต้องมีสภาพเหนือเด็ก

ตลอดเวลา เช่น การร้องเพลง ก็ไม่จำเป็นว่าครูต้องนำอยู่ตลอดเวลา เราอาจมีบทบาทกับเด็กบ้างข้อสำคัญคือ ครูต้องทำตนให้เหมือนกับเป็นเพื่อน หรือเป็นผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเด็ก

9. ผู้จัดการ (Manager) ครูอาจต้องเป็นผู้นำในเรื่องของการจัดระบบ เช่น การจัดระบบห้องเรียน ระบบสื่อควรรีอย่างไร เมื่อไร ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ครูอาจมีการช่วยเหลือเด็กบางคนที่มีปัญหา ลักษณะเช่นนี้ก็ถือว่าครูเป็นผู้จัดการ คือ ไม่ปล่อยให้เด็กต้องเผชิญกับปัญหาโดยลำพัง สำหรับเด็กแล้วบางเรื่องเด็กไม่สามารถบอกได้ว่าจะต้องทำอะไร เมื่อไร ครูจะต้องเป็นผู้จัดการให้ในบางกรณี

10. ผู้ดูแล (Caretaker) ครูไม่ใช่เฉพาะผู้สอนหรือผู้ให้ความรู้อย่างเดียว แต่เนื่องจากเด็กยังอยู่ในวัยเยาว์ ครูต้องรับบทบาทเป็นผู้เลี้ยง หรือผู้ดูแลเด็กด้วย บางครั้งจะพบว่าเมื่อเด็กต้องมาโรงเรียน เด็กจะเกิดความรู้สึกขาดความอบอุ่นที่ต้องจากพ่อแม่ ครูจึงต้องเป็นผู้เข้ารับบทบาทช่วยเหลือจากพ่อแม่ ในเรื่องการให้ความรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย การดูแลเรื่องอาหารการกิน การพักผ่อนนอนหลับ ให้การเลี้ยงดูแทนพ่อแม่ของเด็กได้

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า บทบาทหน้าที่ของครูปฐมวัยควรเป็นแบบอย่างแก่เด็กปฐมวัย เสริมสร้าง บุคลิกภาพการสร้างสรรค์ เสริมสร้างโภชนาการของเด็ก ส่งเสริมนิสัยส่วนตัวและสังคม ส่งเสริมความเข้าใจ ภาษา จัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กให้ครอบคลุมทุกด้าน กระตุ้นให้เด็กร่วมคิด แก้ปัญหา ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตัวเอง ด้วยกระบวนการศึกษาที่นำไปสู่การใฝ่รู้ และพัฒนาตนเอง ใช้ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนและเด็ก ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ จัดการประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพจริง และนำผลประเมินมาปรับปรุงพัฒนาคุณภาพเด็กตามศักยภาพ

3. ข้อมูลทั่วไป สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก จังหวัดนครนายก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายกเป็นองค์กรทางการศึกษา ที่มีภารกิจในการจัดการศึกษาและพัฒนาศึกษาครอบคลุมตั้งแต่ระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รวม 132 โรงเรียน ครอบคลุม 4 อำเภอ ในเขตบริการให้มีความสอดคล้องและสนองรับนโยบายของรัฐบาลกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก, 2561, หน้า 1)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก เลขที่ 182/89 ถนนสุวรรณศร ตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก มีอาคารปฏิบัติงาน 2 อาคาร อาคารที่ 1 ตั้งอยู่ภายในบริเวณศาลากลางจังหวัดนครนายก อาคาร 2 เป็นอาคารที่ปฏิบัติงานอยู่ภายในบริเวณโรงเรียนอนุบาล

เมืองนครนายก ถนนนครนายก - รังสิต ตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก จังหวัดนครนายก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก มีกลุ่มงานทั้งหมด 10 กลุ่ม กลุ่มที่
ปฏิบัติงานที่อาคาร 1 มีจำนวน 9 กลุ่ม 1 หน่วยงาน ประกอบด้วย

1. กลุ่มอำนวยการ
2. กลุ่มนโยบายและแผน
3. กลุ่มบริหารงานบุคคล
4. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
5. กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์
6. หน่วยตรวจสอบภายใน
7. กลุ่มส่งเสริมการศึกษาทางไกลเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
8. กลุ่มพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
9. กลุ่มกฎหมายและคดี

วิสัยทัศน์ (Vision) “ผู้เรียน มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล บนพื้นฐานความเป็นไทย”

พันธกิจ (Mission)

1. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนทุกประเภทมีคุณภาพตามมาตรฐานระดับสากล
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมความเป็นไทย
3. พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มุ่งสู่สัมฤทธิ์ผลของงาน โดยเน้นการมีส่วนร่วม
4. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีศักยภาพในการปฏิบัติงาน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก มีภารกิจจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย การจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาและการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยได้มีการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2563-2565) นโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นมาตรการของสำนักงาน คือ จะต้องดำเนินการให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของหน้าที่ตน โดยพัฒนาครูให้เป็นครูยุคใหม่ มีสมรรถนะที่เหมาะสม ปรับบทบาทจากครูผู้สอน เป็น Coach หรือผู้อำนวยการเรียนรู้ ปรับวิธีการสอน ให้เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยมีแนวทางดังนี้ส่งเสริมให้ครูศึกษาวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบและครบวงจรจัดให้มีหลักสูตรและกรอบแนวทางในการพัฒนาครูที่เชื่อมโยงกับความก้าวหน้าในวิชาชีพ

ตาราง 1 จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครนายก

ที่	ตำแหน่ง	จำนวน
1	ผู้อำนวยการ	89
2	รองผู้อำนวยการ	1
3	ครู	1, 016
4	พนักงานราชการ	25
5	ครูอัตราจ้าง	26
6	ลูกจ้างประจำ	48
7	ลูกจ้างชั่วคราว	216
	รวม	1, 421

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก, 2561, หน้า 1

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตั้งนิ
นภมณฑ์ เจียมสุข (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการนำเสนอแนวทางการพัฒนา
สมรรถนะครู เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในการก้าวสู่การ
เป็นประชาคมอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า สภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนา
สมรรถนะครู เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ในการก้าวสู่การ
เป็นประชาคมอาเซียน พบว่า มีการกำหนดหลักสูตรมาจากส่วนกลาง มีหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ
เพิ่มเติม ส่วนหลักสูตรท้องถิ่นสามารถพัฒนาขึ้นมาได้ ครูผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ใช้หลักสูตร จึง
จำเป็นต้องพัฒนาครูให้มีทักษะการบูรณาการและประยุกต์ใช้หลักสูตรให้เป็น อีกทั้งควรมีการปรับ
หลักสูตรให้มีความเป็นปัจจุบันและสากล ด้านการออกแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนมีการ
ออกแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้หลากหลายพอสมควร แต่ด้วยความจำกัดของสถานที่และสื่อ
การเรียนการสอนที่มีอยู่ ทำให้ในทางปฏิบัติยังไม่มีหลากหลาย การวัดและประเมินผลต้องมี

ความหลากหลายขึ้น อีกทั้งครูควรมีสมรรถนะอื่น ๆ เช่น ความเป็นผู้นำ การเป็นผู้เชื่อมโยงเครือข่าย การเรียนรู้ผู้เรียน และการเป็นผู้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการใช้หลักสูตร ด้านการออกแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสมรรถนะองค์กรรวม โดยแบ่งเป็นข้อเสนอแนวทางสำหรับศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ผู้บริหารสถานศึกษาและครู

จันทนา ครบแคล้ว (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัย พบว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและรายชื่ออยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยด้านการสรรหาและคัดเลือกอยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมาตามลำดับ คือ ด้านการพัฒนา ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านแรงงานสัมพันธ์ และด้านการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการ สมรรถนะครู โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยด้านสมรรถนะประจำสายงานอยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมา คือ สมรรถนะหลักการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู ในภาพรวมมี 4 ด้าน คือ ด้านการสรรหาและคัดเลือก ด้านการพัฒนา ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการ ที่ร่วมกันส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 99 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณการบริหารทรัพยากรมนุษย์กับสมรรถนะครู โดยภาพรวม เท่ากับ 0.771 มีประสิทธิภาพในการทำนาย ร้อยละ 59.40 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย เท่ากับ 22.515 ข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี ผู้บริหารสถานศึกษาต้องใช้หลักด้านการสรรหาและคัดเลือก ด้านการพัฒนา ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการ ขณะเดียวกันผู้บริหารสถานศึกษาต้องส่งเสริมด้านแรงงานสัมพันธ์ให้เพิ่มมากขึ้น จึงจะทำให้การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของสถานศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นิทัศน์ หามนตรี (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า แนวทางที่สร้างมามี 4 ด้าน 79 รายการ คือ ด้านพัฒนาตนเอง ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพซึ่งแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ มีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศาสนาและวัฒนธรรมของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และมีความเป็นไปได้ภายใต้ศักยภาพความพร้อมของสถานศึกษา

ณัฐกัศสร ชื่นสุขสมหวัง (2557, หน้า 713-727) ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพของครูปฐมวัยทั้งสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน คือ ด้านการสอน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การประเมินพัฒนาการ และการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน ด้านการพัฒนาตนเอง ได้แก่ การศึกษาหาความรู้ การวิจัยในชั้นเรียน และการทำงานเป็นทีม ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ได้แก่ การประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ความรักและศรัทธาในวิชาชีพ และการมีวินัยและความรับผิดชอบ แสดงว่าครูปฐมวัยมีความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพทุกด้าน 2) ด้านที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุดคือ การพัฒนาตนเอง รองลงมาคือ การสอน และคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพตามลำดับ โดยด้านการพัฒนาตนเอง คือ การวิจัยในชั้นเรียนมีความต้องการจำเป็นมากที่สุด ด้านการสอน คือการจัดการเรียนการสอน และการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนมีความต้องการจำเป็นมากที่สุด ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ คือ ความรักและศรัทธาในวิชาชีพมีความต้องการจำเป็นมากที่สุด 3) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพของครูปฐมวัยที่สำคัญที่สุดจำแนกตามความต้องการจำเป็นมากที่สุดของแต่ละด้าน ดังนี้ การวิจัยในชั้นเรียนคือ การสนับสนุนของผู้บริหาร การจัดการเรียนการสอนคือ การจัดอบรมให้ความรู้และติดตามผลจากหน่วยงานต้นสังกัด การประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนคือ การส่งเสริมนโยบายการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ด้านความรักและศรัทธาในวิชาชีพคือ การส่งเสริมให้ครูรักและตระหนักในอาชีพครู

ผ้าตีมีะ จงกลบาล (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การปฏิบัติตามบทบาทผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ผลการวิจัยพบว่า ระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับ คือด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ ด้านบริหารบุคคล ด้านบริหารทั่วไประดับสมรรถนะครูในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ภาพรวมอยู่ในระดับสูงเมื่อพิจารณารายด้าน เรียงตามลำดับคือ ภาษาและวัฒนธรรม ปรัชญาการศึกษา ความเป็นครูจิตวิทยาสำหรับครู การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ การวัดประเมินผลการเรียนรู้ การประกันคุณภาพการศึกษา หลักสูตร การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน การปฏิบัติงานตามบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างตามขนาดโรงเรียนและประสบการณ์ โดยภาพรวมไม่ต่างกันความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานตามบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษากระบี่ การปฏิบัติงานตามบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสมรรถครู

อนุศรา อุดทะ และจิตติมา วรณศรี (2563, หน้า 305-316) ได้ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัย สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีการนำเสนอผลการวิจัยดังนี้ ผลการพัฒนา รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัย สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากการศึกษา สังเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์ครูปฐมวัยที่เป็นแบบอย่างที่ดีการศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถนะและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ นำผลมากร่างการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัย สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่า รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัย สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ สมรรถนะของครูปฐมวัย วิธีการพัฒนาสมรรถนะและกระบวนการพัฒนาสมรรถนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้สมรรถนะของครูปฐมวัย หมายถึง ความรู้ความสามารถของครูปฐมวัยที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้ครูสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบได้บรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย 7 สมรรถนะ มีรายละเอียดดังนี้ สมรรถนะด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก สมรรถนะด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สมรรถนะด้านการปฏิสัมพันธ์เชิงบวก สมรรถนะด้านการพัฒนาวิชาชีพ สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สมรรถนะด้านการวิเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนา สมรรถนะด้านการบริการชุมชน ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัย สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก

สายรุ่ง เหล็กแปง (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสมรรถนะของครูปฐมวัยของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงรายเขต 4 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงรายเขต 4 สมรรถนะหลัก 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านสมรรถนะจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านสมรรถนะการพัฒนาตนเอง สมรรถนะประจำสายงาน 6 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

ณัฐนันท์ วงษ์กลม (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวิจัยทางการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวิจัยทางการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ มีจำนวนรายการที่ปฏิบัติ

ได้ทั้งสิ้น 76 รายการ ดังนี้องค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะด้านเจตคติและทัศนคติต่องานวิจัย มีรายการปฏิบัติ 1 รายการ ได้แก่ สถานศึกษานับสนุนให้ครูทำการวิจัยด้วยตนเองตามระเบียบและวิธีวิจัย โดยตระหนักถึงจรรยาบรรณของนักวิจัย องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย มีรายการปฏิบัติ 2 รายการ ได้แก่ สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูศึกษาคู่มือการวิจัยด้วยตนเองและสถานศึกษานับสนุนให้ครูเข้ารับคำแนะนำและคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญเป็นต้น องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับการวิจัย มีรายการปฏิบัติ 2 รายการ ได้แก่ ผู้บริหารดำเนินการนิเทศและติดตามแบบให้คำชี้แนะในขั้นตอนการสรุปผลและรายงานผล และการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนและสถานศึกษาจัดทำคู่มือในการวิจัยเพื่อให้ครูได้ทำการศึกษาค้นคว้าเป็นต้นแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยทางการศึกษาที่ 3 องค์ประกอบ และ 76 รายการปฏิบัติ มีค่าความเหมาะสมโดยรวมในระดับมาก และมีค่าความเป็นไปได้ในการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 3.5

ภัทรพร มหาพรหม (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอ่างทอง ผลการวิจัยพบว่าแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ สมรรถนะด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ สมรรถนะด้านการยึดมั่นความถูกต้องและจริยธรรม สมรรถนะความเข้าใจในองค์กรและระบบงาน สมรรถนะด้านการบริการเป็นเลิศ สมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีม สมรรถนะด้านการออกแบบการเรียนรู้ สมรรถนะด้านการพัฒนาผู้เรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน โดยแต่ละองค์ประกอบมีรายการปฏิบัติครอบคลุมกระบวนการพัฒนาสมรรถนะและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอ่างทองที่สร้างขึ้นมีผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปปฏิบัติได้จริง

นันทา ทั้งสุวรรณ (2563, หน้า 105) กล่าวว่า สมรรถนะของครูปฐมวัย เป็นสมรรถนะที่สำคัญและจำเป็นในการพัฒนาครูให้มีคุณภาพจะส่งผลให้คุณภาพการเรียนรู้ของเด็กดีไปด้วย เพราะครูปฐมวัยเป็นบุคคลที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ในฐานะที่เป็นผู้ที่ใกล้ชิดและมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็ก สมรรถนะที่สำคัญของครูปฐมวัย 3 ประการ ได้แก่ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ คือ ความสามารถในการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กและการจัดสื่ออุปกรณ์และสภาพแวดล้อม โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริงการพัฒนาตนเอง คือ พฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความต้องการในการปรับปรุงงานของตนเองโดยการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม การทำวิจัยในชั้นเรียน และการทำงานเป็นทีม คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ คือ การประพฤติปฏิบัติตนของครูในด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี มีความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพ มีวินัยและความรับผิดชอบในวิชาชีพ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แคลเดอร์รอน (Calderon, 1989 ; อ้างถึงใน กัญญ์วรา ผลเจริญ, 2559, หน้า 43) ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูที่สอนได้ดีเยี่ยมในทัศนะของนักเรียน เพื่อนครู และผู้บริหารโรงเรียนในเขตวิทยาลัยชุมชนลอสแอนเจลิส การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างเลือกจากประชากรในเขตวิทยาลัยชุมชนลอสแอนเจลิส เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลิกภาพและพฤติกรรมที่สำคัญของครูที่ทำการสอนได้ดีเยี่ยม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียน ครู และผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นตรงกับ โดยเฉพาะในส่วนของที่เกี่ยวกับคุณภาพหรือคุณลักษณะที่ดี 3 ลักษณะ คือ ลักษณะเกี่ยวกับอาชีพครูมีการสอนดีและมีบุคลิกภาพที่ดี

เอล-ดาเบเนห์ และคณะ (Al-Dababneh, et al., 2016, pp. 172-188 ; อ้างถึงใน กัทราพร มหาพรหม, 2562, หน้า 47) ได้ศึกษาวิจัยถึงสมรรถนะที่จำเป็นในการพัฒนาครู โดยผลการวิจัยพบว่า การสำรวจความสามารถที่จำเป็นของครูผู้สอนเด็กที่หูหนวกและหูตึง ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในอาชีพของพวกเขาในจอร์แดนมีเด็กครูหนึ่งร้อยห้าคนที่ เป็น DHH ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับประถมศึกษาเข้าร่วมในการศึกษานี้ ผลการวิจัยพบว่าความสามารถของครูในการพัฒนากลยุทธ์การวางแผนการเรียนการสอนมีความสำคัญมากที่สุด ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องพัฒนาตัวเองอยู่เสมอในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะความสามารถในการสอน ครูต้องพัฒนาความสามารถด้านความสามารถด้านทักษะการสื่อสาร ด้านการประเมินการ ด้านจัดการสภาพแวดล้อมในห้องเรียนและด้านการทำงานเป็นทีม

เคนนี่ และ เดรสเซอร์ (Kennedy & Dresser, 2005, p. 20 ; อ้างถึงใน นิทัศน์ หามนตรี, 2557, หน้า 54) ได้ทำการวิจัยการสร้างสมรรถนะพื้นฐานในการปฏิบัติงาน “Creating a competency-based workplace” สรุปว่า ความฉลาดและความสามารถของมนุษย์จะทำได้ องค์กรจะไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ความสามารถที่ถูกจ้างนำมาใช้ในการจัดงานทำให้งานเกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การขับเคลื่อนการทำงานขององค์กรต้องอาศัยความสามารถของคณะทำงาน การจัดการ โดยใช้ความสามารถและยุทธศาสตร์ทางธุรกิจ การกำจัดจุดอ่อนและกำจัดคู่แข่งเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ ต้องอาศัยกระบวนการและความสามารถ ทุนแจสำคัญสำหรับองค์กรที่จะประสบผลสำเร็จ จะต้องมีการวางแผน จัดบุคลากรให้ตรงกับความสามารถซึ่งต้องคำนึงถึง มีวิธีการจัดการกับความสามารถอย่างไร จะจัดรูปแบบความสามารถเฉพาะได้อย่างไร ให้เหมาะสมกับงานและจะจัดการกับผลกระทบต่อความสามารถด้วยโปรแกรมอะไร

ซัมมารียันตา และคณะ (Sumaryanta, et al, 2018, pp. 106-123 ; อ้างถึงใน กัทราพร มหาพรหม, 2562, หน้า 47) ได้ศึกษาวิจัยการประเมินสมรรถนะครูเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับความยั่งยืนของการพัฒนาวิชาชีพครู การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่ออธิบายรูปแบบการประเมินครูที่

ดำเนินการในอิน โดนีเซียและความท้าทายในการส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างยั่งยืน ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและเชิงคุณภาพตามลำดับจากข้อมูลผลการศึกษานอกสาร และการสัมภาษณ์ ผลการทดสอบความสามารถของครูถูกใช้ เพื่อวัดความเชี่ยวชาญของครูและความสามารถทางวิชาชีพของครูในทุกวิชาและทุกระดับของโรงเรียนในอิน โดนีเซีย นอกจากนี้ยังใช้ผลลัพธ์เป็นพื้นฐานในการกำหนดโปรแกรมปรับปรุงคุณภาพครูในการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องของอิน โดนีเซีย พวกเขาคาดว่าจะให้ข้อมูลการปฏิบัติที่ดีที่สุดจากการ โปรแกรมความสามารถของครูในอิน โดนีเซียรวมถึงการติดตาม เพื่อพัฒนาอาชีพที่ยั่งยืนของครู

โอซึซลิก และเฟอร์แมน (Ozcelik & Ferman, 2006, pp. 72-91 ; อ้างถึงใน สิริพร ไตรลิก, 2563, หน้า 62) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะที่เป็นส่วนหนึ่งในการจัดการพัฒนาทรัพยากรบุคคล : ผลลัพธ์และความสำคัญในการทำงานในประเทศตุรกี บทความนี้เป็นการตรวจสอบจุดหมายของสมรรถนะที่มีส่วนในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในองค์กร รวมทั้งการทบทวนเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องตามมุมมองต่าง ๆ ในเรื่องของสมรรถนะ จากการสร้างทฤษฎีก่อนหน้านี้และหลักฐานที่สังเกตได้บางอย่าง กรอบของสมรรถนะใหม่ได้มีการพัฒนาดีขึ้น จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการวิจัยเน้นการขึ้นชันการนำสมรรถนะ ไปใช้ในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ทักษะ และอุปนิสัยในองค์กรต่าง ๆ สิ่งที่น่าสนใจในการศึกษาครั้งนี้ มีสิ่งที่เป็นเป้าหมายการพัฒนาสมรรถนะที่แตกต่างของบุคคล และความแตกต่างทางวัฒนธรรมการทำงานของแต่ละท้องถิ่นและประเทศ อย่างไรก็ตาม หากมีการจัดการที่เหมาะสมสมรรถนะก็สามารถสร้างเสริมงานและมีการพัฒนาจนสามารถบรรลุได้ทั้งความต้องการขององค์กรและบุคคล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการนำเสนอสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก เป็นการวิจัยในเชิงพรรณนา โดยใช้ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก เป็นหน่วยวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดการดำเนินการ 2 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ขั้นตอนที่ 2 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้วิจัยกำหนดให้มีคุณสมบัติ คือ ผู้เชี่ยวชาญที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปีเกี่ยวกับการพัฒนาครูและการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงตัวบุคคล จำนวน 5 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัยของหน่วยงานและแนวคิดของนักวิชาการ

2.2 ทำการสังเคราะห์สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของหน่วยงาน เพื่อให้ได้ข้อมูลในการกำหนดกรอบแนวความคิดของการวิจัยมาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญจะพิจารณาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความตรงเชิงเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในแบบสอบถามตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

3. การสร้างเครื่องมือและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือโดยการดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามที่ได้จากการศึกษาไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณคำถามและชัดเจนของหลักภาษา

3.2 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงให้เป็นแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์และนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา หากได้ค่าความสอดคล้องที่ 0.5 ขึ้นไปถือว่า แนวทางมีความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามนั้นกับประเด็นเนื้อหา โดยมีการกำหนดคะแนนไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 60-63)

+1 หมายถึง	มีความเห็นว่าข้อคำถามมีความตรงตามหลักการ แนวคิดและทฤษฎี
0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความตรงตามหลักการ แนวคิดและทฤษฎี
-1 หมายถึง	มีความเห็นว่าข้อคำถามไม่มีความตรงตามหลักการ แนวคิดและทฤษฎี

โดยค่า IOC ที่คำนวณได้ อยู่ระหว่าง 0.8 - 1.0 (แสดงในภาคผนวก ก)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

4.1 นำหนังสือที่สำนักคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาถึงผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอเชิญมาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์จำนวน 5 คน

4.2 ส่งแบบสอบถามไปยังผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4.4 ผู้วิจัยดำเนินการรับแบบสอบถามกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และดำเนินการวิเคราะห์ สรุปผลการวิเคราะห์ตามขั้นตอนระเบียบวิธีวิจัย โดยได้ดำเนินการระหว่างเดือนกันยายน และได้รับการตอบกลับมาทั้งสิ้น 5 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.1 การจัดทำ นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ตรวจสอบความสมบูรณ์และครบถ้วนของเนื้อหา และนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ผู้วิจัยมีการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในระดับชั้นปฐมวัย ที่โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก จำนวน 318 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในระดับชั้นปฐมวัย ที่โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายกที่ผู้วิจัยที่เลือกมาแบบเฉพาะเจาะจงเฉพาะตัวบุคคล โรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 214 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในระดับชั้นปฐมวัยที่ใน โรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก เกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย ผู้บริหารและครูผู้สอนในระดับชั้นปฐมวัย พิจารณาว่าสมรรถนะที่ได้ระบุในข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติมากน้อยเพียงใด โดยกำหนดระดับความคิดเห็นเป็นน้ำหนักคะแนนตามวิธี (นิทัศน์ หามนตรี, 2557, หน้า 62) ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

3. การสร้างเครื่องมือและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 จัดทำร่างแบบสอบถามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามฉบับที่ 2 ซึ่งเป็นแบบสอบถามฉบับที่ 2 ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนตามเนื้อหา

3.2 จัดทำแบบสอบถามฉบับที่ 2 เกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายกให้ถูกต้องและสมบูรณ์

3.3 นำแบบสอบถามฉบับที่ 2 ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของ อาจารย์ที่ปรึกษาไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนในระดับชั้นปฐมวัยใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 1 จำนวน 30 คนที่มี คุณสมบัติเหมือนประชากรวันที่ 2-8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2564 เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 132-133) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ค่าความเชื่อมั่นด้านความเหมาะสม และ ความเป็นไปได้เท่ากับ 0.91

3.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอนในระดับปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก จำนวน 214 คนต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้

4.1 นำหนังสือที่สำนักคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาถึงผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอนในระดับชั้นปฐมวัย ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก เพื่อขอความอนุเคราะห์พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้เกี่ยวกับ สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก จำนวน 214 คน

4.2 ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในระดับชั้นปฐมวัย เพื่อพิจารณาแสดงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยใน สถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก แต่เนื่องด้วยสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโควิด 19 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยนำส่งแบบสอบถามโดยแบบ QR CODE ใช้การตอบแบบสอบถามด้วย Google Form ในช่วงเวลาราชการ พร้อมหนังสือขอความ

อนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม ให้กับ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก เพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามด้วยตนเองในระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2564 - มกราคม พ.ศ. 2565

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการรับแบบสอบถามกลับคืน ซึ่งได้รับการตอบกลับมาทั้งสิ้น 214 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 มาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

5. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 การจัดทำ นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ตรวจสอบความสมบูรณ์และครบถ้วนของเนื้อหา และนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล นำแบบสอบถามฉบับที่ 2 มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ รายด้านและรวมทั้งหมดและทำการทดสอบ เพื่ออ้างอิงทางสถิติเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ในการทดสอบและได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ สมรรถนะย่อยของครู ปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก โดยเทียบกับเกณฑ์ที่คะแนนเฉลี่ย 3.5 ขึ้น ไปแสดงว่ามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของสมรรถนะย่อยของครู ปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายกและแปลความหมายตามของค่าเฉลี่ยเป็นช่วง ๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 42-43)

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

6. สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

- 6.1 ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยการหาค่า IOC
- 6.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค
- 6.3 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก เป็นการวิจัยในเชิงพรรณนา โดยใช้ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ผู้วิจัยจัดทำกรนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยการศึกษาวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับสมรรถนะครู และกระบวนการพัฒนาสมรรถนะครูจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาปฐมวัย จำนวน 5 คน ได้ตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา โดยการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of item objective congruence) ปรากฏดังตาราง 2 – 7

ตาราง 2 ค่าการวิเคราะห์ความสอดคล้องของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้านที่ 1 สมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

รายการ	ค่า IOC	ความหมาย
1. ครูปฐมวัยสร้างและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560	1.0	สอดคล้อง
2. ครูปฐมวัยประเมินและนำผลการประเมินไปพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	0.8	สอดคล้อง
3. ครูปฐมวัยกำหนดหน่วยการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความต้องการของเด็กและความแตกต่างระหว่างบุคคล	1.0	สอดคล้อง
4. ครูปฐมวัยออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับวัยของเด็ก	0.8	สอดคล้อง
5. ครูปฐมวัยเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้	0.8	สอดคล้อง
6. ครูปฐมวัยจัดทำแผนการจัดประสบการณ์อย่างเป็นระบบและมีการบูรณาการอย่างสอดคล้องเชื่อมโยงกัน	0.8	สอดคล้อง
7. ครูปฐมวัยจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	0.8	สอดคล้อง
8. ครูปฐมวัยใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	0.8	สอดคล้อง
9. ครูปฐมวัยวัดและประเมินผลเด็กตามสภาพจริงโดยใช้วิธีการที่เหมาะสมกับวัย	1.0	สอดคล้อง
10. ครูปฐมวัยนำผลการประเมินการเรียนรู้มาพัฒนาการจัดประสบการณ์	1.0	สอดคล้อง

จากตาราง 2 พบว่า การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ในด้านที่ 1 สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ทุกรายการ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8-1.0 ซึ่งมีค่าสูงกว่าที่กำหนดไว้คือ 0.50

ขึ้นไป จึงถือได้ว่าสมรรถนะที่สร้างขึ้นสามารถนำไปเป็นสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายกได้

ตาราง 3 ค่าการวิเคราะห์ความสอดคล้องของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้านที่ 2 สมรรถนะด้านการพัฒนาผู้เรียน

รายการ	ค่า IOC	ความหมาย
1. ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมโดยให้เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้	1.0	สอดคล้อง
2. ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กให้มีทักษะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับวัย	1.0	สอดคล้อง
3. ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กได้มีการพัฒนาด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข	1.0	สอดคล้อง
4. ครูปฐมวัยได้สอดแทรกและจัดกิจกรรมที่มีความเป็นประชาธิปไตยและความภาคภูมิใจในความเป็นไทยให้กับเด็ก	1.0	สอดคล้อง
5. ครูปฐมวัยจัดทำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบเพื่อศึกษา แก้ไขปัญหาและช่วยเหลือเด็กได้อย่างเหมาะสม	1.0	สอดคล้อง
6. ครูปฐมวัยส่งเสริมให้เด็ก ครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือเป็นรายบุคคล	0.8	สอดคล้อง
7. ครูปฐมวัยได้นำข้อมูลของเด็กไปช่วยเหลือ/พัฒนาเด็กทั้งด้านการเรียนรู้และการปรับพฤติกรรมเป็นรายบุคคล	1.0	สอดคล้อง
8. ครูปฐมวัยช่วยเหลือ ดูแล เด็กทุกคนอย่างทั่วถึงและทันต่อเหตุการณ์	1.0	สอดคล้อง

จากตาราง 3 พบว่า การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ใน ด้านที่ 2 สมรรถนะด้านการพัฒนาผู้เรียน ทุกรายการ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8-1.0 ซึ่งมีค่าสูงกว่าที่กำหนดไว้คือ 0.50 ขึ้นไป จึงถือได้ว่า

สมรรถนะที่สร้างขึ้นสามารถนำไปเป็นสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายกได้

ตาราง 4 คำการวิเคราะห์ความสอดคล้องของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้านที่ 3 สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

รายการ	ค่า IOC	ความหมาย
1. ครูปฐมวัยจัดสภาพแวดล้อมภายในภายนอกห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้	1.0	สอดคล้อง
2. ครูปฐมวัยส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดชั้นเรียนและกำหนดข้อตกลงในชั้นเรียน	1.0	สอดคล้อง
3. ครูปฐมวัยตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้มีความปลอดภัยและมีความพร้อมต่อการใช้งานอยู่เสมอ	1.0	สอดคล้อง
4. ครูปฐมวัยจัดทำข้อมูลสารสนเทศของเด็กเป็นรายบุคคล	0.8	สอดคล้อง
5. ครูปฐมวัยจัดทำเอกสารประจำชั้นเรียนอย่างถูกต้องและเป็นปัจจุบัน	0.8	สอดคล้อง
6. ครูปฐมวัยนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาเด็กให้เต็มตามศักยภาพ	0.8	สอดคล้อง

จากตาราง 4 พบว่า การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ใน ด้านที่ 3 สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ทุกรายการมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8 - 1.0 ซึ่งมีค่าสูงกว่าที่กำหนดไว้คือ 0.50 ขึ้นไป จึงถือได้ว่าสมรรถนะที่สร้างขึ้นสามารถนำไปเป็นสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายกได้

ตาราง 5 ค่าการวิเคราะห์ความสอดคล้องของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้านที่ 4 สมรรถนะด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

รายการ	ค่า IOC	ความหมาย
1. ครูปฐมวัยกำหนดนโยบายและแผนงานเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาเด็ก	1.0	สอดคล้อง
2. วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเพื่อกำหนดการแก้ปัญหา	1.0	สอดคล้อง
3. ครูปฐมวัยใช้เทคนิคในการวิเคราะห์ที่เหมาะสม เพื่อแยกแยะประเด็นที่ซับซ้อนและเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาเด็ก	1.0	สอดคล้อง
4. ครูปฐมวัยเก็บรวบรวม จำแนก จัดกลุ่มของสภาพปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาของเด็กเพื่อให้สะดวกต่อการนำไปใช้	1.0	สอดคล้อง
5. ครูปฐมวัยจัดทำแผนการวิจัย และดำเนินการวิจัยตามกระบวนการอย่างเป็นระบบตามแผนที่ได้กำหนด	1.0	สอดคล้อง
6. ครูปฐมวัยนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในกรณีศึกษาอื่น ๆ ที่มีบริบทที่คล้ายกัน	1.0	สอดคล้อง

จากตาราง 5 พบว่า การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ใน ด้านที่ 4 สมรรถนะด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ทุกรายการมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ที่ 1.0 ซึ่งมีค่าสูงกว่าที่กำหนดไว้คือ 0.50 ขึ้นไป จึงถือได้ว่าสมรรถนะที่สร้างขึ้นสามารถนำไปเป็นสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายกได้

ตาราง 6 ค่าการวิเคราะห์ความสอดคล้องของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้านที่ 5 สมรรถนะด้านภาวะผู้นำครู

รายการ	ค่า IOC	ความหมาย
1. ครูปฐมวัยประเมินพฤติกรรมที่แสดงออกถึงวุฒิภาวะที่เหมาะสมกับความเป็นครู	1.0	สอดคล้อง
2. ครูปฐมวัยปฏิสัมพันธ์และมีวิธีการสนทนาอย่างสร้างสรรค์	1.0	สอดคล้อง
3. ครูปฐมวัยมีความคิดริเริ่มและการปฏิบัติที่ดีพร้อมที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง	1.0	สอดคล้อง
4. ครูปฐมวัยมีการไตร่ตรองถึงแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก	0.8	สอดคล้อง
5. ครูปฐมวัยกำหนดเป้าหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของตนเองและนำมาปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ	1.0	สอดคล้อง
6. ครูปฐมวัยให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นของเด็กแก่ผู้ปกครองอย่างถูกต้องรอบด้านและเป็นระบบ	1.0	สอดคล้อง

จากตาราง 6 พบว่า การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ใน ด้านที่ 5 สมรรถนะด้านภาวะผู้นำครูทุกรายการ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8 - 1.0 ซึ่งมีค่าสูงกว่าที่กำหนดไว้คือ 0.50 ขึ้นไป จึงถือได้ว่าสมรรถนะที่สร้างขึ้นสามารถนำไปเป็นสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ได้

ตาราง 7 ค่าการวิเคราะห์ความสอดคล้องของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปทุมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้านที่ 6 สมรรถนะด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

รายการ	ค่า IOC	ความหมาย
1. ครูปทุมวัยสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือกับชุมชน	1.0	สอดคล้อง
2. ครูปทุมวัยให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน	1.0	สอดคล้อง
3. ครูปทุมวัยประสานให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา	1.0	สอดคล้อง
4. ครูปทุมวัยจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน	1.0	สอดคล้อง
5. ครูปทุมวัยสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้	1.0	สอดคล้อง

จากตาราง 7 พบว่า การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปทุมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ใน ด้านที่ 6 สมรรถนะด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ ทุกรายการ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ที่ 1.0 ซึ่งมีค่าสูงกว่าที่กำหนดไว้คือ 0.50 ขึ้นไป มี จึงถือได้ว่าแนวทางที่สร้างขึ้นสามารถนำไปเป็นสมรรถนะย่อยของครูปทุมวัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายกได้

**ขั้นตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครู
ปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น**

ผู้วิจัยนำเสนอผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา การดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน ดังตารางที่ 8

ตาราง 8 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	93	43.5
หญิง	121	56.5
2. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	129	60.3
ปริญญาโท	67	31.3
ปริญญาเอก	18	8.4
3. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่ง		
ผู้อำนวยการสถานศึกษา	107	50
ครูผู้สอนระดับชั้นปฐมวัย	107	50
4. ประสบการณ์ในการทำงาน		
1 - 4 ปี	81	37.9
5 ปี - 10 ปี	64	29.9
11 ปี - 15 ปี	37	16.3
16 ปีขึ้นไป	32	32

จากตาราง 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง จำนวน 121 คน คิดเป็น ร้อยละ 56.5 มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 60.3 ดำรง ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูผู้สอนในระดับปฐมวัย จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และมีประสบการณ์ในการทำงาน 1 – 4 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9

ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ปรากฏผลดังตาราง 9 – 15

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในภาพรวม

สมรรถนะของครูปฐมวัย	\bar{X}	S.D.	ระดับ		\bar{X}	S.D.	ระดับความ	
			ความ	ลำดับ			เป็นไปได้	ลำดับ
			เหมาะสม					
1. ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	4.06	0.68	มาก	3	4.08	0.64	มาก	1
2. ด้านการพัฒนาผู้เรียน	4.08	0.70	มาก	1	4.08	0.68	มาก	3
3. ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน	4.07	0.71	มาก	2	4.08	0.66	มาก	2
4. ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.00	0.68	มาก	6	4.03	0.68	มาก	6
5. ด้านภาวะผู้นำครู	4.06	0.69	มาก	4	4.07	0.69	มาก	4
6. ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้	4.06	0.74	มาก	5	4.08	0.72	มาก	5
รวม	4.05	0.62	มาก		4.07	0.62	มาก	

จากตาราง 9 พบว่า ความเหมาะสมของของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.05$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า รายการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X}=4.08$) รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ($\bar{X}=4.07$) และต่ำที่สุดคือ ด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X}=4.00$)

ความเป็นไปได้ของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.07$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า รายการที่มีความเป็นไปได้สูงที่สุดคือ ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.08$) รองลงมาคือ ด้านภาวะผู้นำครู ($\bar{X}=4.07$) และต่ำที่สุดคือด้านด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์และ การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X}=4.03$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ด้านที่ 1 สมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

สมรรถนะของครูปฐมวัย	ระดับ		ความ เหมาะสม	ลำดับ	ระดับ		ระดับความ เป็นไปได้	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.			\bar{X}	S.D.		
1. ครูปฐมวัยสร้างและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560	4.13	0.78	มาก	1	4.11	0.71	มาก	3
2. ครูปฐมวัยประเมินและนำผลการประเมินไปพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	4.00	0.79	มาก	10	4.12	0.73	มาก	1
3. ครูปฐมวัยกำหนดหน่วยการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความต้องการของเด็กและความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.01	0.79	มาก	9	4.08	0.76	มาก	8

ตาราง 10 (ต่อ)

สมรรถนะของครูปฐมวัย	ระดับ		ระดับ		ระดับความ		ระดับความ เป็นไปได้	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ความ เหมาะสม	ลำดับ	\bar{X}	S.D.		
4. ครูปฐมวัยออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลายเหมาะสมกับวัยของเด็ก	4.02	0.81	มาก	8	4.08	0.80	มาก	5
5. ครูปฐมวัยเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้	4.09	0.77	มาก	5	4.08	0.77	มาก	7
6. ครูปฐมวัยจัดทำแผนการจัดประสบการณ์อย่างเป็นระบบและมีการบูรณาการอย่างสอดคล้องเชื่อมโยงกัน	4.10	0.83	มาก	2	4.07	0.79	มาก	9
7. ครูปฐมวัยจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.09	0.83	มาก	3	4.11	0.76	มาก	2
8. ครูปฐมวัยใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	4.08	0.85	มาก	6	4.08	0.79	มาก	6
9. ครูปฐมวัยวัดและประเมินผลเด็กตามสภาพจริงโดยใช้วิธีการที่เหมาะสมกับวัย	4.06	0.85	มาก	7	4.06	0.82	มาก	10
10. ครูปฐมวัยนำผลการประเมินการเรียนรู้มาพัฒนาการจัดประสบการณ์	4.09	0.78	มาก	4	4.10	0.77	มาก	4
รวม	4.06	0.68	มาก		4.08	0.64	มาก	

จากตาราง 10 พบว่า ความเหมาะสมของของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายกในด้าหน้าที่ 1 สมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$) และเมื่อ

พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ รายการที่ 1 ครูปฐมวัยสร้างและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 (\bar{X} = 4.13) รองลงมาคือ รายการที่ 6 ครูปฐมวัยจัดทำแผนการจัดประสบการณ์อย่างเป็นระบบและมีการบูรณาการอย่างสอดคล้องเชื่อมโยงกัน (\bar{X} = 4.10) และต่ำที่สุดคือ รายการที่ 2 ครูปฐมวัยประเมินและนำผลการประเมินไปพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา (\bar{X} = 4.00)

ความเป็นไปได้ของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.08) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายการที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดคือ รายการที่ 2 ครูปฐมวัยประเมินและนำผลการประเมินไปพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา รองลงมาคือ รายการที่ 7 ครูปฐมวัยจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (\bar{X} = 4.11) และต่ำที่สุดคือ รายการที่ 9 ครูปฐมวัยวัดและประเมินผลเด็กตามสภาพจริงโดยใช้วิธีการที่เหมาะสมกับวัย (\bar{X} = 4.06)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษา ด้านที่ 2 สมรรถนะด้านการพัฒนาผู้เรียน

สมรรถนะของครูปฐมวัย	\bar{X}	S.D.	ระดับ		\bar{X}	S.D.	ระดับความเป็นไปได้	
			ความเหมาะสม	ลำดับ			ลำดับ	ลำดับ
1. ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมโดยให้เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้	4.17	0.77	มาก	1	4.14	0.76	มาก	1
2. ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กให้มีทักษะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับวัย	4.12	0.79	มาก	2	4.08	0.75	มาก	4
3. ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กได้มีการพัฒนาด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข	4.07	0.84	มาก	3	4.11	0.83	มาก	3

ตาราง 11 (ต่อ)

สมรรถนะของครูปฐมวัย	ระดับ		ระดับ		ระดับความ		ระดับความ เป็นไปได้	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ความ เหมาะสม	ลำดับ	\bar{X}	S.D.		
4. ครูปฐมวัยได้สอดแทรกและจัดกิจกรรมที่มีความเป็นประชาธิปไตยและความภาคภูมิใจในความเป็นไทยให้กับเด็ก	4.06	0.81	มาก	6	4.12	0.79	มาก	2
5. ครูปฐมวัยจัดทำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบเพื่อศึกษา แก้ไขปัญหาและช่วยเหลือเด็กได้อย่างเหมาะสม	4.06	0.76	มาก	8	4.06	0.74	มาก	7
6. ครูปฐมวัยส่งเสริมให้เด็ก ครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือเป็นรายบุคคล	4.05	0.80	มาก	7	4.05	0.77	มาก	8
7. ครูปฐมวัยได้นำข้อมูลของเด็กไปช่วยเหลือ/พัฒนาเด็กทั้งด้านการเรียนรู้และการปรับพฤติกรรมเป็นรายบุคคล	4.07	0.79	มาก	5	4.07	0.74	มาก	6
8. ครูปฐมวัยช่วยเหลือ ดูแล เด็กทุกคนอย่างทั่วถึงและทันต่อเหตุการณ์	4.07	0.83	มาก	4	4.07	0.81	มาก	5
รวม	4.08	0.70	มาก		4.08	0.68	มาก	

จากตาราง 11 พบว่า ความเหมาะสมของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ในด้านที่ 2 สมรรถนะด้านการพัฒนาผู้เรียน ในภาพรวมทุกรายการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.08$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารายการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ รายการที่ 1 ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม โดยให้เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ ($\bar{X}=4.17$) รองลงมาคือ รายการที่ 2 ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กให้มีทักษะที่จำเป็นในการ

ใช้ชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับวัย ($\bar{X}=4.12$) และต่ำที่สุดคือ รายการที่ 6 ครูปฐมวัยส่งเสริมให้เด็ก ครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือเป็นรายบุคคล ($\bar{X}=4.05$)

ความเป็นไปได้ของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ในภาพรวมทุกรายการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.08$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายการที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดคือรายการที่ 1 ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม โดยให้เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัด กิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ ($\bar{X}=4.14$) รองลงมาคือ รายการที่ 4ครูปฐมวัยได้สอดแทรกและ จัดกิจกรรมที่มีความเป็นประชาธิปไตยและความภาคภูมิใจในความเป็นไทยให้กับเด็ก ($\bar{X}=4.12$) และต่ำที่สุดคือ รายการที่ 6 ครูปฐมวัยส่งเสริมให้เด็ก ครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแล ช่วยเหลือเป็นรายบุคคล ($\bar{X}=4.05$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการ นำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษา ด้านที่ 3 สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

สมรรถนะของครูปฐมวัย	\bar{X}	S.D.	ระดับ		\bar{X}	S.D.	ระดับความ	
			ความ	ลำดับ			เป็นไปได้	ลำดับ
			เหมาะสม				เป็นไปได้	
1. ครูปฐมวัยจัดสภาพแวดล้อม ภายในภายนอกห้องเรียนให้เอื้อ ต่อการเรียนรู้	4.13	0.83	มาก	1	4.10	0.76	มาก	1
2. ครูปฐมวัยส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดชั้นเรียนและกำหนด ข้อตกลงในชั้นเรียน	4.06	0.81	มาก	4	4.09	0.78	มาก	2
3. ครูปฐมวัยตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้มีความปลอดภัยและมีความพร้อมต่อการ ใช้งานอยู่เสมอ	4.05	0.83	มาก	5	4.06	0.80	มาก	6
4. ครูปฐมวัยจัดทำข้อมูลสารสนเทศ ของเด็กเป็นรายบุคคล	4.07	0.78	มาก	3	4.07	0.72	มาก	5

ตาราง 12 (ต่อ)

สมรรถนะของครูปฐมวัย	ระดับ		ระดับความ		ระดับความ		ระดับความ เป็นไปได้	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ความ เหมาะสม	ลำดับ	\bar{X}	S.D.		
5. ครูปฐมวัยจัดทำเอกสารประจำ ชั้นเรียนอย่างถูกต้องและเป็น ปัจจุบัน	4.08	0.78	มาก	2	4.09	0.75	มาก	3
6. ครูปฐมวัยนำข้อมูลสารสนเทศไป ใช้ในการพัฒนาเด็กให้เต็มตาม ศักยภาพ	4.05	0.77	มาก	6	4.08	0.74	มาก	4
รวม	4.07	0.71	มาก		4.08	0.66	มาก	

จากตาราง 12 ความเหมาะสมของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 3 สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ในภาพรวมทุกรายการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.07$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ รายการที่ 1 ครูปฐมวัยจัดสภาพแวดล้อมภายในภายนอกห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.13$) รองลงมาคือ รายการที่ 5 ครูปฐมวัยจัดทำเอกสารประจำชั้นเรียนอย่างถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ($\bar{X}=4.08$) และต่ำที่สุดคือ รายการที่ 6 ครูปฐมวัยนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาเด็กให้เต็มตามศักยภาพ ($\bar{X}=4.05$)

ความเป็นไปได้ของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ในภาพรวมทุกรายการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.08$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายการที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดคือ รายการที่ 1 ครูปฐมวัยจัดสภาพแวดล้อมภายในภายนอกห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.10$) รองลงมาคือ รายการที่ 2 ครูปฐมวัยส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดชั้นเรียนและกำหนดข้อตกลงในชั้นเรียน ($\bar{X}=4.09$) และต่ำที่สุดคือ รายการที่ 3 ครูปฐมวัยตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้มีความปลอดภัยและความพร้อมต่อการใช้งานอยู่เสมอ ($\bar{X}=4.06$)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการ
นำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษา ด้านที่ 4 สมรรถนะด้านการวิเคราะห์
สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

สมรรถนะของครูปฐมวัย	\bar{X}	S.D.	ระดับ		\bar{X}	S.D.	ระดับความ เป็นไปได้	ลำดับ
			ความ เหมาะสม	ลำดับ				
1. ครูปฐมวัยมีการกำหนดนโยบาย และแผนงานเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อ พัฒนาเด็ก	4.06	0.79	มาก	1	4.07	0.76	มาก	1
2. ครูปฐมวัยวิเคราะห์สาเหตุของ ปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กที่เกิดขึ้นใน ชั้นเรียนเพื่อกำหนดการแก้ปัญหา	3.98	0.72	มาก	6	4.05	0.73	มาก	3
3. ครูปฐมวัยใช้เทคนิคในการ วิเคราะห์ที่เหมาะสม เพื่อแยกแยะ ประเด็นที่ซับซ้อนและเป็น ประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาคเด็ก	3.99	0.76	มาก	5	4.02	0.74	มาก	5
4. ครูปฐมวัยเก็บรวบรวม จำแนก จัดกลุ่มของสภาพปัญหาและ วิธีการแก้ไขปัญหาคเด็กเพื่อให้ สะดวกต่อการนำไปใช้	3.99	0.78	มาก	4	4.00	0.78	มาก	6
5. ครูปฐมวัยจัดทำแผนการวิจัย และ ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการ อย่างเป็นระบบตามแผนที่ได้ กำหนด	4.00	0.81	มาก	3	4.02	0.78	มาก	4
6. ครูปฐมวัยนำผลการวิจัยไป ประยุกต์ใช้ในอุปกรณ์ศึกษาอื่น ๆ ที่มีบริบทที่คล้ายกัน	4.01	0.78	มาก	2	4.05	0.76	มาก	2
รวม	4.00	0.68	มาก		4.03	0.68	มาก	

จากตาราง 13 พบว่า ความเหมาะสมของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก ด้านที่ 4 สมรรถนะด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนในภาพรวมทุกรายการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ รายการที่ 1 ครูปฐมวัยมีการกำหนดนโยบายและแผนงานเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาเด็ก ($\bar{X}=4.06$) รองลงมาคือ รายการที่ 6 ครูปฐมวัยนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในอุปกรณ์ศึกษาอื่น ๆ ที่มีบริบทที่คล้ายกัน ($\bar{X}=4.01$) และต่ำที่สุดคือ รายการที่ 2 ครูปฐมวัยวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเพื่อกำหนดการแก้ปัญหา ($\bar{X}=4.98$)

ความเป็นไปได้ของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก ในภาพรวมทุกรายการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.03$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายการที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดคือ รายการที่ 1 ครูปฐมวัยมีการกำหนดนโยบายและแผนงานเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาเด็ก ($\bar{X}=4.07$) รองลงมาคือ รายการที่ 6 ครูปฐมวัยนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในอุปกรณ์ศึกษาอื่น ๆ ที่มีบริบทที่คล้ายกัน ($\bar{X}=4.05$) และต่ำที่สุดคือ รายการที่ 4 ครูปฐมวัยเก็บรวบรวม จำนวน จัดกลุ่มของสภาพปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาลงของเด็กเพื่อให้สะดวกต่อการนำไปใช้ ($\bar{X}=4.00$)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษา ด้านที่ 5 สมรรถนะด้านภาวะผู้นำครู

สมรรถนะของครูปฐมวัย	ระดับ		ระดับความ		ระดับความเป็นไปได้		ระดับ	
	\bar{X}	S.D.	ความเหมาะสม	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	เป็นไปได้	ลำดับ
1. ครูปฐมวัยมีการประเมินพฤติกรรมที่แสดงออกถึงวุฒิภาวะที่เหมาะสมกับความเป็นครู	4.14	0.81	มาก	1	4.09	0.64	มาก	1
2. ครูปฐมวัยมีปฏิสัมพันธ์และมีวิธีการสนทนาอย่างสร้างสรรค์	4.00	0.78	มาก	6	4.08	0.68	มาก	3
3. ครูปฐมวัยมีความคิดริเริ่มและการปฏิบัติที่ดีพร้อมที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง	4.06	0.80	มาก	4	4.08	0.66	มาก	4

ตาราง 14 (ต่อ)

สมรรถนะของครูปฐมวัย	ระดับ		ระดับความ		ระดับความ		ระดับความ เป็นไปได้	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ความ เหมาะสม	ลำดับ	\bar{X}	S.D.		
4. ครูปฐมวัยมีการไต่ตรงถึง แนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ ของเด็ก	4.06	0.83	มาก	3	4.03	0.68	มาก	6
5. ครูปฐมวัยกำหนดเป้าหมายและ มาตรฐานการเรียนรู้ที่ท้าทาย ความสามารถของตนเองและ นำมาปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ	4.05	0.74	มาก	5	4.07	0.69	มาก	5
6. ครูปฐมวัยให้ข้อมูลและ ข้อคิดเห็นของเด็กแก่ผู้ปกครอง อย่างถูกต้องรอบด้านและเป็น ระบบ	4.08	0.77	มาก	2	4.08	0.72	มาก	2
รวม	4.06	0.69	มาก		4.07	0.62	มาก	

จากตาราง 14 พบว่า ความเหมาะสมของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 5 สมรรถนะด้านภาวะผู้นำครู ในภาพรวมทุกรายการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ รายการที่ 1 ครูปฐมวัยมีการประเมินพฤติกรรมที่แสดงออกถึงวุฒิภาวะที่เหมาะสมกับความเป็นครู ($\bar{X}=4.14$) รองลงมาคือ รายการที่ 6 ครูปฐมวัยให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นของเด็กแก่ผู้ปกครองอย่างถูกต้องรอบด้านและเป็นระบบ ($\bar{X}=4.08$) และต่ำที่สุดคือ รายการที่ 2 ครูปฐมวัยมีปฏิสัมพันธ์และมีวิธีการสนทนาอย่างสร้างสรรค์ ($\bar{X}=4.00$)

ความเป็นไปได้ของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ในภาพรวมทุกรายการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.07$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายการที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดคือ รายการที่ 1 ครูปฐมวัยมีการประเมินพฤติกรรมที่แสดงออกถึงวุฒิภาวะที่เหมาะสมกับความเป็นครู ($\bar{X}=4.09$) รองลงมาคือ รายการที่ 6 ครูปฐมวัยให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นของเด็กแก่ผู้ปกครองอย่างถูกต้องรอบ

ด้านและเป็นระบบ ($\bar{X}=4.08$) และต่ำที่สุดคือ รายการที่ 4 ครูปฐมวัยมีการไต่ตรงถึงแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก ($\bar{X}=4.03$)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษาด้านที่ 6 สมรรถนะด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

สมรรถนะของครูปฐมวัย	\bar{X}	S.D.	ระดับ		\bar{X}	S.D.	ระดับความเป็นไปได้	ลำดับ
			ความเหมาะสม	ลำดับ				
1. ครูปฐมวัยสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือกับชุมชน	4.07	0.82	มาก	4	4.09	0.84	มาก	2
2. ครูปฐมวัยให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน	4.03	0.84	มาก	5	4.08	0.82	มาก	3
3. ครูปฐมวัยประสานให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา	4.07	0.83	มาก	3	4.07	0.78	มาก	5
4. ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน	4.08	0.79	มาก	2	4.10	0.76	มาก	1
5. ครูปฐมวัยสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้	4.09	0.82	มาก	1	4.08	0.78	มาก	4
รวม	4.06	0.74	มาก		4.08	0.72	มาก	

จากตาราง 15 พบว่า ความเหมาะสมของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 6 สมรรถนะด้านการ

สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ ครูในภาพรวมทุกรายการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ รายการที่ 5 ครูปฐมวัยสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.09$) รองลงมาคือ รายการที่ 4 ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ($\bar{X}=4.08$) และต่ำที่สุดคือ รายการที่ 2 ครูปฐมวัยให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน ($\bar{X}=4.03$)

ความเป็นไปได้ของการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ในภาพรวมทุกรายการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายการที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดคือ รายการที่ 4 ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ($\bar{X}=4.10$) รองลงมา คือรายการที่ 1 ครูปฐมวัยสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือกับชุมชน ($\bar{X}=4.09$) และต่ำที่สุดคือ รายการที่ 3 ครูปฐมวัยประสานให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา ($\bar{X}=4.07$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การนำเสนอสมรรถนะครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พร้อมทั้งศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับหลักการแนวคิดทฤษฎี ซึ่งผ่านการตรวจสอบโดยวิธีการหาความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ ผลการตรวจสอบพบว่า มีความตรงตามหลักวิชาการทั้งหมด 6 ด้าน 41 รายการ และมีความสอดคล้อง ทุกรายการ

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

แนวทางที่สร้างขึ้นในภาพรวมทุกด้านและทุกรายการมีความเหมาะสมกับบริบทในสถานศึกษาและมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ รายการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน และต่ำที่สุดคือด้านด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์และ การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

ความเป็นไปได้ของสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า รายการที่มีความเป็นไปได้สูงที่สุดคือ ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้รองลงมาคือ ด้านภาวะผู้นำครู และต่ำที่สุดคือ ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถสรุปได้ดังนี้

ด้านที่ 1 สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก ในภาพรวมทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ อยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาจำแนกรายการปฏิบัติ พบว่า

รายการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ รายการที่ 1 ครูปฐมวัยสร้างและพัฒนา หลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 รองลงมา คือรายการที่ 6 ครูปฐมวัยจัดทำแผนการจัดประสบการณ์อย่างเป็นระบบและมีการบูรณาการอย่าง สอดคล้องเชื่อมโยงกันและต่ำที่สุดคือ รายการที่ 2 ครูปฐมวัยประเมินและนำผลการประเมิน ไป พัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

รายการที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด คือรายการที่ 2 ครูปฐมวัยประเมินและนำผลการ ประเมินไปพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา รองลงมาคือ รายการที่ 7 ครูปฐมวัยจัดการเรียนรู้โดย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและต่ำที่สุดคือ รายการที่ 9 ครูปฐมวัยวัดและประเมินผลเด็กตามสภาพจริง โดยใช้วิธีการที่เหมาะสมกับวัย

ด้านที่ 2 สมรรถนะด้านการพัฒนาผู้เรียน

สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก ในภาพรวมทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาจำแนกรายการปฏิบัติ พบว่า

รายการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ รายการที่ 1 ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมส่งเสริม คุณธรรมจริยธรรม โดยให้เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ รองลงมาคือ รายการที่ 2 ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กให้มีทักษะที่จำเป็นในการใช้ ชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับวัยและต่ำที่สุดคือ รายการที่ 6 ครูปฐมวัยส่งเสริมให้เด็ก ครูและ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือเป็นรายบุคคล

รายการที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดคือรายการที่ 1 ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมส่งเสริม คุณธรรมจริยธรรม โดยให้เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ รองลงมาคือ รายการที่ 4 ครูปฐมวัยได้สอดแทรกและจัดกิจกรรมที่มีความเป็นประชาธิปไตยและ ความภาคภูมิใจในความเป็นไทยให้กับเด็กและต่ำที่สุดคือ รายการที่ 6 ครูปฐมวัยส่งเสริมให้เด็ก ครู และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือเป็นรายบุคคล

ด้านที่ 3 สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก ในภาพรวมทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจำแนกรายการปฏิบัติ พบว่า

รายการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ รายการที่ 1 ครูปฐมวัยจัดสภาพแวดล้อมภายในภายนอกห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ รองลงมาคือ รายการที่ 5 ครูปฐมวัยจัดทำเอกสารประจำชั้นเรียนอย่างถูกต้องและเป็นปัจจุบันและต่ำที่สุดคือรายการที่ 6 ครูปฐมวัยนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาเด็กให้เต็มตามศักยภาพ

รายการที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดคือ รายการที่ 1 ครูปฐมวัยจัดสภาพแวดล้อมภายในภายนอกห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ รองลงมาคือ รายการที่ 2 ครูปฐมวัยส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดชั้นเรียนและกำหนดข้อตกลงในชั้นเรียนและต่ำที่สุดคือ รายการที่ 3 ครูปฐมวัยตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้มีความปลอดภัยและมีความพร้อมต่อการใช้งานอยู่เสมอ

ด้านที่ 4 สมรรถนะด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก ในภาพรวมทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจำแนกรายการปฏิบัติ พบว่า

รายการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ รายการที่ 1 ครูปฐมวัยมีการกำหนดนโยบายและแผนงานเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาเด็ก รองลงมาคือ รายการที่ 6 ครูปฐมวัยนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในอุปกรณ์ศึกษาอื่น ๆ ที่มีบริบทที่คล้ายกันและต่ำที่สุดคือ รายการที่ 2 ครูปฐมวัยวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเพื่อกำหนดการแก้ปัญหา

รายการที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดคือ รายการที่ 1 ครูปฐมวัยมีการกำหนดนโยบายและแผนงานเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาเด็กรองลงมาคือ รายการที่ 6 ครูปฐมวัยนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในอุปกรณ์ศึกษาอื่น ๆ ที่มีบริบทที่คล้ายกันและต่ำที่สุดคือ รายการที่ 4 ครูปฐมวัยเก็บรวบรวม จำแนก จัดกลุ่มของสภาพปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาของเด็กเพื่อให้สะดวกต่อการนำไปใช้

ด้านที่ 5 สมรรถนะด้านภาวะผู้นำครู

สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก ในภาพรวมทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจำแนกรายการปฏิบัติ พบว่า

รายการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ รายการที่ 1 ครูปฐมวัยมีการประเมินพฤติกรรมที่แสดงออกถึงวุฒิภาวะที่เหมาะสมกับความเป็นครู รองลงมาคือ รายการที่ 6 ครูปฐมวัยให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นของเด็กแก่ผู้ปกครองอย่างถูกต้องรอบด้านและเป็นระบบและต่ำที่สุดคือ รายการที่ 2 ครูปฐมวัยมีปฏิสัมพันธ์และมีวิธีการสนทนาอย่างสร้างสรรค์

รายการที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดคือ รายการที่ 1 ครูปฐมวัยมีการประเมินพฤติกรรมที่แสดงออกถึงวุฒิภาวะที่เหมาะสมกับความเป็นครูรองลงมาคือ รายการที่ 6 ครูปฐมวัยให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นของเด็กแก่ผู้ปกครองอย่างถูกต้องรอบด้านและเป็นระบบ และต่ำที่สุดคือ รายการที่ 4 ครูปฐมวัยมีการไตร่ตรองถึงแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก

ด้านที่ 6 สมรรถนะด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อจัดการเรียนรู้

สมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก ในภาพรวมทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจำแนกรายการปฏิบัติ พบว่า

รายการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ รายการที่ 5 ครูปฐมวัยสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้รองลงมาคือ รายการที่ 4 ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนและต่ำที่สุดคือ รายการที่ 2 ครูปฐมวัยให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

รายการที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดคือ รายการที่ 4 ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนรองลงมา คือ รายการที่ 1 ครูปฐมวัยสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือกับชุมชน และต่ำที่สุดคือ รายการที่ 3 ครูปฐมวัยประสานให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ที่สร้างขึ้นประกอบด้วย ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านภาวะผู้นำครู ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมทุกด้านและทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้

อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายการปฏิบัติ พบว่า ด้านความเหมาะสมมากที่สุดคือ การพัฒนาผู้เรียน รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน และด้านความเป็นไปได้สูงสุดคือ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้รองลงมาคือ ด้านภาวะผู้นำครู ทั้งนี้เนื่องจากการปฏิบัติงานของครูต้องใช้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ตลอดจนคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้ครูในสถานศึกษาปฏิบัติงานได้ผลงานที่โดดเด่นกว่าคนอื่น อันเกิดจากแรงจูงใจ นิสัย ภาพลักษณ์ต่อตนเอง และบทบาททางสังคมที่แตกต่างกัน วิธีการที่นำมาพัฒนาสมรรถนะของครูในแต่ละด้านเพื่อให้ครูมีความรู้ ความสามารถ มีศักยภาพในการปฏิบัติงานซึ่งจะประกอบไปด้วย การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนภาวะผู้นำครู การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับสมรรถนะประจำสายงานตามเกณฑ์ของสำนักงานพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 1) ที่กล่าวว่า สมรรถนะที่ 1 การบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ สมรรถนะที่ 2 การพัฒนาผู้เรียน สมรรถนะที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียน สมรรถนะที่ 4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน สมรรถนะที่ 5 ภาวะผู้นำครู และสมรรถนะที่ 6 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญในการอภิปรายเป็นรายด้านดังนี้

1. ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ พบว่าทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายการปฏิบัติ พบว่า รายการที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้สูงสุดคือ ครูปฐมวัยสร้างและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 และความเป็นไปได้สูงสุดคือ ครูปฐมวัยประเมินและนำผลการประเมินไปพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องจาก ครูปฐมวัยสร้างและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ประเมินและนำผลการประเมินไปพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา กำหนดหน่วยการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความต้องการของเด็กและความแตกต่างระหว่างบุคคล ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลายเหมาะสมกับวัยของเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ จัดทำแผนการจัดประสบการณ์อย่างเป็นระบบและมีการบูรณาการอย่างสอดคล้องเชื่อมโยงกัน จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ วัดและประเมินผลเด็กตามสภาพจริง โดยใช้วิธีการที่เหมาะสมกับวัย และมีการนำผลการประเมินการเรียนรู้มาพัฒนาการจัดประสบการณ์ สอดคล้องกับการศึกษาของ วรณา สิงห์ทอง (2559, หน้า 4)

ที่ศึกษาสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และผู้เรียนอย่างเป็นระบบจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ใช้หลักจิตวิทยาในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข ใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย สืบค้นข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผล สร้างและนำเครื่องมือวัดผลและประเมินผลไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม นำผลการประเมินการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

2. ด้านการพัฒนาผู้เรียน

จากผลการวิจัยพบว่า การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาผู้เรียน พบว่า ทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายการปฏิบัติ พบว่า รายการที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้สูงที่สุด ได้แก่ ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม โดยให้เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรม ประสพการณ์การเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากครูปฐมวัยสามารถปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่เด็กซึ่งจะมีผลอย่างมากต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยได้ ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม โดยให้เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรม ประสพการณ์การเรียนรู้มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กให้มีทักษะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับวัย เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ในกิจกรรมจะมีการสอดแทรกและจัดกิจกรรมที่มีความเป็นประชาธิปไตยและความภาคภูมิใจในความเป็นไทยให้กับเด็ก มีการจัดทำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบเพื่อศึกษา แก้ไขปัญหาและช่วยเหลือเด็กได้อย่างเหมาะสม ทำให้ผลการประเมินด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้ง 2 ด้าน สอดคล้องกับการศึกษาของ อัญชลี ธรรมะวิสิฎกุล (2552, เว็บไซต์) และสุธี บุรณะแพทย์ (2557, หน้า 33) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ สมรรถนะการเพื่อพัฒนาผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกายและสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพคุณภาพสูงสุด

3. ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน พบว่า ทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายการปฏิบัติ พบว่า รายการที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้สูงที่สุด คือ ครูปฐมวัยจัดสภาพแวดล้อมภายในภายนอกห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจาก การจัด

สภาพแวดล้อมในห้องเรียนมีส่วนที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับเด็ก ให้เด็กเกิดความสุขและมีความปลอดภัยในการมาเรียนที่โรงเรียนซึ่งส่งผลต่อเนื่องกับการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กปฐมวัย จึงทำให้ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้ง 2 ด้าน สอดคล้องกับการศึกษาของ สุทธิ บุรณะแพทย์ (2557, หน้า 34) ที่ศึกษาการบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของห้องเรียน เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงกิจกรรมทุกอย่างที่ครูทำ เพื่อจะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพและนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้

4. ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

จากผลการวิจัยพบว่า การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน พบว่า ทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายการปฏิบัติ พบว่า รายการที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้สูงสุดที่สุด คือ ครูปฐมวัยมีการกำหนดนโยบายและแผนงานเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาเด็ก ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาเด็กด้วยวิธีการวิจัยเป็นสิ่งที่มีการดำเนินการอย่างแพร่หลายและเป็นวิธีการที่เหมาะสมและการดำเนินการวิจัยที่ดีจะต้องมีการกำหนดและจัดทำนโยบายและแผนงานอย่างเป็นระบบเพื่อการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความเหมาะสมและความเป็นไปได้สูงสุดและ เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้ง 2 ด้าน สอดคล้องกับการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 10) ได้ให้ความหมาย การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวมประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ห้องศักรหรืองานในภาพรวมและดำเนินการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบและ รินรดา น้ำใจสุข (2556, หน้า 59) ที่ได้ศึกษา สมรรถนะประจำสายงานของครูด้านการวิเคราะห์และการสังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน หมายถึง การที่ครูมีความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวมเข้าใจ และการนำไปปรับใช้ โดยเป็นลักษณะที่มีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งการสืบค้นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ เพื่อดูว่าส่วนประกอบปลีกย่อยนั้นสามารถเข้ากันได้หรือไม่ อันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างแท้จริงและมีความสามารถในการรวบรวมส่วนประกอบย่อย ๆ หรือส่วนใหญ่ ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นเรื่องราวอันหนึ่งอันเดียวกันประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้เพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบซึ่งประกอบด้วย 1) ความสามารถในการวิเคราะห์ 2) ความสามารถในการสังเคราะห์

5. ด้านภาวะผู้นำครู

จากผลการวิจัยพบว่า การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา ด้านภาวะผู้นำครู พบว่า ทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายการปฏิบัติ พบว่า รายการที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้สูงสุด คือ ครูปฐมวัยมีการประเมินพฤติกรรมที่แสดงออกถึงวุฒิภาวะที่เหมาะสมกับความเป็นครู ทั้งนี้เนื่องจากการประเมินพฤติกรรมของตนเองรวมไปถึงการแสดงออกทางด้านวุฒิภาวะทางอารมณ์ของครูผู้สอนในระดับปฐมวัยในยุคนี้อาจจะรวมถึงครูปฐมวัยมีปฏิสัมพันธ์และมีวิธีการสนทนาอย่างสร้างสรรค์ มีความคิดริเริ่มและการปฏิบัติที่ดีพร้อมที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง มีการไตร่ตรองถึงแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก ครูปฐมวัยกำหนดเป้าหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของตนเองและนำมาปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ ให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นของเด็กแก่ผู้ปกครองอย่างถูกต้องรอบด้านและเป็นระบบ จึงทำให้ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้ง 2 ด้าน สอดคล้องกับการศึกษาของ รินรดา น้ำใจสุข (2556, หน้า 61) ที่ได้ศึกษา สมรรถนะประจำสายงานของครูด้านภาวะผู้นำครู หมายถึง การที่ครูมีคุณลักษณะและมีพฤติกรรมในการแสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยปราศจากการใช้อิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา ก่อให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วย 1) วุฒิภาวะความเป็นผู้ใหญ่ที่เหมาะสมกับความเป็นครู 2) การสนทนาอย่างสร้างสรรค์ 3) การเป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง 4) การปฏิบัติงานอย่างไตร่ตรอง และ 5) การมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน

6. ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

จากผลการวิจัยพบว่า การนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ พบว่า ทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายการปฏิบัติ พบว่า รายการที่มีความเหมาะสมสูงสุด คือ ครูปฐมวัยสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากการวิเคราะห์และการจัดลำดับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในส่วนต่าง ๆ จะมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยและให้ความสำคัญสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และรายการที่มีความเป็นไปได้สูงสุด คือ ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีความสำคัญต่อการจัด

การศึกษาและบทบาทของครูผู้สอนปฐมวัยที่ควรดำเนินการเป็นอันดับแรก สอดคล้องกับการศึกษาของ สุคามาส ศรีนอก (2557, หน้า 156-166) ที่ได้ศึกษา การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้หมายถึง ความสามารถในการประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและสร้างเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชนและองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพและตามธรรมชาติของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องการนำเสนอสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ผู้วิจัยมีประเด็นข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป มีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

จากข้อค้นพบการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะย่อยของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายกไว้ดังนี้

1.1 สถานศึกษามีการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัย โดยเฉพาะในด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนและในด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

1.2 หน่วยงานต้นสังกัดควรมีการกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัย

1.3 ครูผู้สอนระดับปฐมวัยควรมีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการประเมินสมรรถนะของตน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1.1 ควรมีการนิเทศ ติดตาม การนำสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา ไปปฏิบัติจริง

1.2 ควรมีการศึกษาแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาปฐมวัยในการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ ควรมีการจัดทำคู่มือการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนปฐมวัยในสถานศึกษาตามแนวทางที่สร้างขึ้น

Graduate School ARU.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ คลังวิเชียร. (2541). การศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูอนุบาลในการจัด
ประสบการณ์แบบเตรียมความพร้อม กรณีศึกษา โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่.
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
_____. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- กัญญ์วรา พลเจริญ. (2559). การศึกษาสมรรถนะหลักของครูโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เกียรติศักดิ์ อุดชี. (2558). สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารตามทฤษฎีของครูโรงเรียน
ขนาดเล็ก อำเภอแม่สรวย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลาเขต
2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ขวัญฟ้า รังสิยานนท์ และคณะ. (2558). เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา 1073702 วิชาชีพครู
ปฐมวัย. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- จันทนา ครบแคล้ว. (2556). การบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษา
เอกชน ในจังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร
การศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- จิรวรรณ กาละดี. (2544). คุณสมบัตินักครูปฐมวัยที่พึงประสงค์ตามพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. 2542. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จิระพันธุ์ พลพัฒน์. (2554). การแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กวัย 3-5 ปีของผู้ดูแลเด็กใน
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ :
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยเมธี ใจคุ้มเก่า. (2561). สมรรถนะของครูผู้สอนที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- ณัฐนันท์ วงษ์กลม. (2561). การนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวิจัยทางการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาลงกวดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ณัฐภัตสร ชื่นสุขสมหวัง. (2557, มกราคม-มีนาคม). การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพของครูปฐมวัย. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 9(1), 713-727.
- นภมณท์ เจียมสุข. (2555). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทา ทั้งสุวรรณ. (2563). สมรรถนะของครูปฐมวัยกลุ่มโรงเรียนโชคชัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, 7(2), 105.
- นิทัศน์ หามนตรี. (2557). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- นิลรัตน์ นวกิจไพฑูรย์. (2556, มกราคม - มิถุนายน). การพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนโดยใช้กระบวนการวิจัย : การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 9(1), 151-163.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- เบญจา แสงมะลิ. (2552). แก้ว 9 ประการของครูอนุบาลใน 70 ปี โรงเรียนสาธิตลอออุทิศ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ฟ้าตีมะ จงกลบาน. (2560). การปฏิบัติงานตามบทบาทผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในสถานศึกษาลงกวดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2559). คิดเพื่อครู : คำบรรยายระหว่างดำรงตำแหน่งประธานกรรมการคุรุสภา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ภรณี คุรุรัตน์ และคณะ. (2542). การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย (3-5) ปี. กรุงเทพฯ :
เซเว่นพรีนติ้งกรุ๊ป.
- ภัทรพร มหาพรหม. (2562). การนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร
การศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- รินรดา น้ำใจสุข. (2556). การบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะ
ประจำสายงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี
เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครปฐม.
- วรรณฯ สิงห์ทอง. (2559). การศึกษาสภาพและแนวทางพัฒนาสมรรถนะครูในสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วรรณชัย จองแก. (2554). การปฏิบัติตามสมรรถนะประจำสายงานของครูโรงเรียนวังเหนือวิทยา
อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิชัย แหวนเพชร. (2555). สมรรถนะครูกับการปฏิรูปการศึกษารอบใหม่. ค้นเมื่อ 30 ธันวาคม
2563, จาก <http://images.gs531130088.multiply.Multiplycontent.com>.
- สายรุ้ง เหล็กแปง. (2561). การศึกษาสมรรถนะครูปฐมวัยของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยพะเยา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก. (2561). ข้อมูลทั่วไปของสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครนายก จังหวัดนครนายก. นครนายก : ผู้แต่ง.
- _____. (2563). แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครนายก พ.ศ. 2563-2565. นครนายก : ผู้แต่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). สมรรถนะครูของสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). ครูปฐมวัย. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2545). สมรรถนะครู. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สำนักงานพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือประเมินสมรรถนะครู
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553). กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.

- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2562). **มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). **สมรรถนะครูและแนวทางการพัฒนาครูในสังคมที่เปลี่ยนแปลง**. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สิริพร ไตรล็ก. (2563). **การศึกษามหาบัณฑิตและบทบาทที่คาดหวังของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาสมรรถนะครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สุชาดา หวังสิทธิราช. (2562). **ผลการพัฒนาครูปฐมวัยด้วยการผลิตสื่อนิทานและเทคนิคการเล่านิทานเพื่อจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานปฐมวัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุดามาต ศรีนอก. (2557, กรกฎาคม-กันยายน). ปัจจัยสมรรถนะครูและทักษะชีวิตของนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. **วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น**, 37(3), 156-166.
- สุธี นูระณะแพทย์. (2557). **สมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- อนุสร อุดทะ และจิตติมา วรรณศรี. (2563). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**, 22(4), 305-316.
- อรทัย เขียวเขตร์. (2557). **สมรรถนะของศึกษานิเทศก์ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยพะเยา.
- อัจฉรา มณีรัตน์. (2558). **สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษา ดอยหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 3**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยพะเยา.
- อัญชติ ธรรมะวิสิฎกุล. (2552). **เทคนิคการนิเทศ : ระบบพี่เลี้ยงและการให้คำปรึกษา (Mentoring)**. ค้นเมื่อ 30 ธันวาคม 2563, จาก <https://panchalee.wordpress.com/2009/07/28/mentoring>.

- Al-Dababneh, et al. (2016). **Competencies that teachers need for teaching children who are deaf and hard-of-hearing (dhh) in Jordan**. Zarqa, Jordan : Hashemite University.
- Calderon, L. A. (1989). **Characteristics of excellent teacher as perceived by student and administrators in The Los Angeles Community College District**. Ed.D. Dissertation. University of Southern California. Retrieved from <http://proquest.umi.com/pqdweb/did=744754961&sid=2&Fmt=2&clientid>.
- Kennedy, P. W., & Dresser, S. G. (2005). Creating a competency-based workplace. **Benefits and Compensation Digest**, 42(2), 20-23.
- Ozcelik, G., & Ferman, M. (2006). Competency approach to human resource management : Outcomes and contributions in a Turkish cultural context. **Human Resource Development Review**, 5(72), 72-91.
- Sumaryanta, et al. (2018). **Assessing teacher competence and its follow-up to support professional development sustainability**. Yogyakarta, Indonesia : Yogyakarta State University.
- Sherman, G. (2004). **Competency based HRM : A strategic resource for competency mapping, Assessment and development centres**. New Delhi : Tata McGraw-Hill.

Graduate School ARU.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

Graduate School ARU.

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทรารวรรณ จันทร์เนตร อาจารย์ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภรภัทร นิยมชัย อาจารย์ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา
3. นายวันชัย เกตุวัลห์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนวัดราษฎร์ศรัทธาธรรม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครนายก
4. นางรลิตา กุดแดง ผู้อำนวยการ โรงเรียนชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านชุมพล (อเนกอารีศึกษาการ)
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครนายก
5. นางสาวสุพรรณษา เกิดสูง รองผู้อำนวยการ โรงเรียนชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลองค์กรักษ์
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครนายก

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

ที่ อว.๐๖๒๙.๙/ว ๒๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทรารรรณ จันทร์เนตร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ และแบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสิริรัศมี พรหมทะसार นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก” ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผศ.ดร.ธีระวัฒน์ มอนโรสง

ในการนี้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นตามแบบฟอร์มที่แนบมาพร้อมนี้แล้ว ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้เครื่องมือมีคุณภาพและเหมาะสมกับการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ในโอกาสต่อไป

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของ นางสิริรัศมี พรหมทะसार และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ พานสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓

ที่ อว.๐๖๒๙.๙/ ว ๒๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภรภัทร นิยมชัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ และแบบแสดงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสิริรัศมี พรหมทะसार นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก” ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผศ.ดร.ธีระวัฒน์ มอนไธสง

ในการนี้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นตามแบบฟอร์มที่แนบมาพร้อมนี้แล้ว ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้เครื่องมือมีคุณภาพและเหมาะสมกับการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ในโอกาสต่อไป

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของ นางสิริรัศมี พรหมทะसार และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ พานสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓

ที่ อว.๐๖๒๕.๙/ ๖ ๒๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายวันชัย เกตุวัลห์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ และแบบแสดงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสิริรัศมี พรหมทะसार นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก” ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผศ.ดร.ธีระวัฒน์ มอนไธสง

ในการนี้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นตามแบบฟอร์มที่แนบมาพร้อมนี้แล้ว ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้เครื่องมือมีคุณภาพและเหมาะสมกับการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ในโอกาสต่อไป

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของ นางสิริรัศมี พรหมทะसार และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ พานสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓

ที่ อว.๐๖๒๙.๙/ ว ๒๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางรลิตา กุดแถลง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ และแบบแสดงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสิริรัศมี พรหมทะसार นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก” ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผศ.ดร.ธีระวัฒน์ มอนไธสง

ในการนี้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นตามแบบฟอร์มที่แนบมาพร้อมนี้แล้ว ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้เครื่องมือมีคุณภาพและเหมาะสมกับการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ในโอกาสต่อไป

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของ นางสิริรัศมี พรหมทะसार และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ พานสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓

ที่ อว.๐๖๒๕.๙/ว ๒๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางสาวสุพรรณษา เกิดสูง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ และแบบแสดงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสิริรัศมี พรหมทะसार นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก" ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผศ.ดร.ธีระวัฒน์ มอนไธสง

ในการนี้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นตามแบบฟอร์มที่แนบมาพร้อมนี้แล้ว ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้เครื่องมือมีคุณภาพและเหมาะสมกับการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ในโอกาสต่อไป

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของ นางสิริรัศมี พรหมทะसार และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ พานสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓

ที่ อว. ๐๖๒๙.๙ / ๒๕๖๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ถนนปรีดีพนมยงค์ ตำบลประตูชัย
อำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

ด้วย นางสิริรัศมี พรหมทะसार นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก” ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผศ.ดร.ธีระวัฒน์ มอนโธสง ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากท่านและครูผู้สอนระดับชั้นปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนที่ท่าน รับผิดชอบ เพื่อดำเนินการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอ ความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อความสมบูรณ์ในการทำ วิทยานิพนธ์ ครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และ ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ พานสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร. ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓

ที่ อว. ๐๖๒๙.๙ / ๒๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ถนนปรีดิพนมยงค์ ตำบลประตูชัย
อำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

ด้วย นางสาวสิริรัศมี พรหมทะसार นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก” ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผศ.ดร.ธีระวัฒน์ มอนโรสง

ในการนี้นักศึกษาจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากท่านและครูผู้สอนระดับชั้นปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนที่ท่านรับผิดชอบ เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อความสมบูรณ์ในการทำวิทยานิพนธ์ ครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ พานสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

Graduate SCHOOL ARU.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษามิ่วตฤประสงค์เพื่อสอบถาม ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนระดับชั้นปฐมวัย ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายกเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

2. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก จำนวน 41 ข้อ

3. เมื่อท่านได้รับแบบสอบถามนี้แล้ว ขอความกรุณาตอบให้สมบูรณ์และตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านกรุณาสละเวลาในการแสดงความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถาม คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

สิริรัศมี พรหมทะสาร

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. วุฒิการศึกษา

ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

3. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการสถานศึกษา

ครูผู้สอนระดับชั้นปฐมวัย

4. ประสบการณ์ในการทำงาน

1 - 4 ปี

5 ปี - 10 ปี

11 ปี - 15 ปี

16 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าข้อความใดตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับใดโดยทำเครื่องหมาย ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเพียงช่องเดียวซึ่งเกณฑ์ที่ใช้พิจารณามีดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก	ระดับความ เหมาะสม					ระดับความ เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านภาวะผู้นำครู										
31.ครูปฐมวัยมีการประเมินพฤติกรรมที่แสดงออกถึงวุฒิภาวะที่เหมาะสม กับความเป็นครู										
32.ครูปฐมวัยมีปฏิสัมพันธ์และมีวิธีการสนทนาอย่างสร้างสรรค์										
33.ครูปฐมวัยมีความคิดริเริ่มและการปฏิบัติที่ดีพร้อมที่นำไปสู่การ เปลี่ยนแปลง										
34.ครูปฐมวัยมีการไตร่ตรองถึงแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก										
35.ครูปฐมวัยกำหนดเป้าหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ที่ท้าทาย ความสามารถของตนเองและนำมาปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ										
36.ครูปฐมวัยให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นของเด็กแก่ผู้ปกครองอย่างถูกต้อง รอบด้านและเป็นระบบ										
ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการ เรียนรู้										
37.ครูปฐมวัยสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือกับชุมชน										
38.ครูปฐมวัยให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน										
39.ครูปฐมวัยประสานให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา										
40.ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีทั้ง หน่วยงานภาครัฐและเอกชน										
41.ครูปฐมวัยสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดการ เรียนรู้										

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ท่านได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

Graduate School ARU.

ตารางผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
แบบสอบถาม เกี่ยวกับ แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ข้อ	การพิจารณาจาก ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้								
1. ครูปฐมวัยสร้างและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
2. ครูปฐมวัยประเมินและนำผลการประเมินไปพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
3. ครูปฐมวัยกำหนดหน่วยการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความต้องการของเด็กและความแตกต่างระหว่างบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
4. ครูปฐมวัยออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับวัยของเด็ก	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
5. ครูปฐมวัยเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
6. ครูปฐมวัยจัดทำแผนการจัดประสบการณ์อย่างเป็นระบบและมีการบูรณาการอย่างสอดคล้องเชื่อมโยงกัน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
7. ครูปฐมวัยจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
8. ครูปฐมวัยใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
9. ครูปฐมวัยวัดและประเมินผลเด็กตามสภาพจริงโดยใช้วิธีการที่เหมาะสมกับวัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
10. ครูปฐมวัยนำผลการประเมินการเรียนรู้มาพัฒนาการจัดประสบการณ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง

ข้อ	การพิจารณาจาก ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลค่า IOC	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านการพัฒนาผู้เรียน								
11. ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม โดยให้เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
12. ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กให้มีทักษะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับวัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
13. ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กได้มีการพัฒนาด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
14. ครูปฐมวัยได้สอดแทรกและจัดกิจกรรมที่มีความเป็นประชาธิปไตยและความภาคภูมิใจในความเป็นไทยให้กับเด็ก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
15. ครูปฐมวัยจัดทำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบเพื่อศึกษา แก้ไขปัญหาและช่วยเหลือเด็กได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
16. ครูปฐมวัยส่งเสริมให้เด็ก ครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือเป็นรายบุคคล	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
17. ครูปฐมวัยได้นำข้อมูลของเด็กไปช่วยเหลือ/พัฒนาเด็กทั้งด้านการเรียนรู้และการปรับพฤติกรรมเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
18. ครูปฐมวัยช่วยเหลือ ดูแล เด็กทุกคนอย่างทั่วถึง และทันต่อเหตุการณ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน								
19. ครูปฐมวัยจัดสภาพแวดล้อมภายในภายนอกห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
20. ครูปฐมวัยส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดชั้นเรียนและกำหนดข้อตกลงในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง

ข้อ	การพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลค่า IOC	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน (ต่อ)								
20. ครูปฐมวัยส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดชั้นเรียนและกำหนดข้อตกลงในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
21. ครูปฐมวัยตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้มีความปลอดภัยและมีความพร้อมต่อการใช้งานอยู่เสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
22. ครูปฐมวัยจัดทำข้อมูลสารสนเทศของเด็กเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
23. ครูปฐมวัยจัดทำเอกสารประจำชั้นเรียนอย่างถูกต้องและเป็นปัจจุบัน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
24. ครูปฐมวัยนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาเด็กให้เต็มตามศักยภาพ	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน								
25. ครูปฐมวัยมีการกำหนดนโยบายและแผนงานเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาเด็ก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
26. วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเพื่อกำหนดการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
27. ครูปฐมวัยใช้เทคนิคในการวิเคราะห์ที่เหมาะสมเพื่อแยกแยะประเด็นที่ซับซ้อนและเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาเด็ก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
28. ครูปฐมวัยเก็บรวบรวม จำแนก จัดกลุ่มของสภาพปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาของเด็กเพื่อให้สะดวกต่อการนำไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
29. ครูปฐมวัยจัดทำแผนการวิจัย และดำเนินการวิจัยตามกระบวนการอย่างเป็นระบบตามแผนที่ได้กำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
30. ครูปฐมวัยนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในกรณีศึกษาอื่น ๆ ที่มีบริบทที่คล้ายกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง

ชื่อ	การพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลค่า IOC	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านภาวะผู้นำครู								
31. ครูปฐมวัยมีการประเมินพฤติกรรมที่แสดงออกถึงวุฒิภาวะที่เหมาะสมกับความเป็นครู	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
32. ครูปฐมวัยมีปฏิสัมพันธ์และมีวิธีการสนทนาอย่างสร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
33. ครูปฐมวัยมีความคิดริเริ่มและการปฏิบัติที่ดีพร้อมที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
34. ครูปฐมวัยมีการไตร่ตรองถึงแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
35. ครูปฐมวัยกำหนดเป้าหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ที่ทำทายความสามารถของตนเองและนำมาปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
36. ครูปฐมวัยให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นของเด็กแก่ผู้ปกครองอย่างถูกต้องรอบคอบและเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้								
37. ครูปฐมวัยสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือกับชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
38. ครูปฐมวัยให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆของชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
39. ครูปฐมวัยประสานให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆของสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
40. ครูปฐมวัยจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
41. ครูปฐมวัยสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรต่างๆทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง

ประวัติย่อผู้วิจัย

Graduate School ARU.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อและนามสกุล	สิริรัมย์ พรหมทะสาร
วัน เดือน ปีเกิด	4 กันยายน พ.ศ. 2529
สถานที่เกิด	อำเภอหนองแขง จังหวัดสระบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู โรงเรียนอนุบาลหนองแขงสีลวุฒาจารย์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนอนุบาลหนองแขงสีลวุฒาจารย์ อำเภอหนองแขง จังหวัดสระบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2548	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองแขงวิทยา อำเภอหนองแขง จังหวัดสระบุรี
พ.ศ. 2552	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
พ.ศ. 2559	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2565	ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา